

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
ОДЕЉЕЊЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл.бр. К-По₂ 11/2017**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА ОДРЖАНОГ ДАНА 05.03.2019. ГОДИНЕ

**ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА
СА ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА одржаног дана 05. марта 2019. године**

Председник већа: 05.03.2019. година, 09:33 часова.

Председник већа отвара заседање у предмету Вишег суда у Београду - Одељења за ратне злочине К-По₂ бр. 11/17, против оптуженог **Плавањац Јоје** због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ и оптуженог **Наранчић Здравка** због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва из члана 142 КЗ СРЈ у помагању, у вези члана 24 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва – Тужитељства Босне и Херцеговине, Посебно одељење за ратне злочине број Т20 0 КТР30006572 13 од 31.12.2013, године, потврђена дана 07.01.2014. године, а преузета и уређена оптужницом Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије, КТО-4/17 од 26.12.2017. године.

Веће поступа у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

-заменик тужиоца за ратне злочине доктор Бруно Векарић,

-оптужени Јоја Плавањац,

-оптужени Наранчић Здравко.

Присутни браниоци оптужених:

-бранилац оптуженог Плавањац Јоје, адвокат Александар Ивковић,

-бранилац оптуженог Наранчић Здравка, адвокат Јасминка Кузовић.

Немам списак о присутним лицима у публици. Присутна [REDACTED].

Констатује се да су испуњене процесне претпоставке за одржавање главног претреса.

Да ли сте сагласни да наставимо са главним претресом?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се на сагласан предлог странака главни претрес **одржи**.

Наставља се главни претрес прекинут дана 25.12.2018. године у фази доказног поступка.

Главни претрес је јаван.

Врши се аудио снимање тока главног претреса, а препис тонског снимка биће саставни део записника о главном претресу.

Да ли имамо успостављену везу са Кантоналним судом у Бихаћу? Добар дан.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Добар дан, ја Вас чујем.

Председник већа: Ви ме чујете. Да ли можете да се представите?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Ја сам Фикрет Хоџић, судија Кантоналног суда у Бихаћу.

Председник већа: Успостављена веза са Кантоналним судом у Бихаћу судијом Фикретом Хоџићем.

Да ли су присутни, да ли сте обезбедили присуство сведока [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED] чије испитивање је одређено за данашњи претрес?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и присутан је и [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: А [REDACTED] још увек није приступио у суд.

Председник већа: Није приступио [REDACTED].

Констатује се да судија Кантоналног суда у Бихаћу Фикрет Хоџић обавештава суд да је обезбеђено присуство сведока [REDACTED]
[REDACTED]

Није приступио сведок [REDACTED], уредно позван.

Позваћете, најпре, сведока, само да ми одредимо ко ће бити први испитан, [REDACTED].

Адвокат Александар Ивковић: Судија, извините.

Председник већа: Молим?

Адвокат Александар Ивковић: Да ли могу окривљени евентуално слушалице, слабо се чује, па да би могли да прате исказе сведока.

Председник већа: Могу, нека седну овде, имају слушалице.

Адвокат Александар Ивковић: Хвала.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Да ли да остали сведоци изађу из суднице?

Председник већа: Остали сведоци нека изађу из суднице и Ви ћете узети податке и саопштићете суду податке [REDACTED], а ја ћу га касније упозорити на његова права и обавезе у поступку.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Идентитет сведока [REDACTED] утврђен је на основу личне карте број [REDACTED] издате дана [REDACTED] од стране МУП [REDACTED].

Председник већа: Добро.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока [REDACTED].

Испитивање сведока [REDACTED]

Идентитет сведока утврђен од стране судије Кантоналног суда у Бихаћу – Фикрета Хоџића.

[REDACTED], је ли тако?

[REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли ме чујете?

Сведок [REDACTED]: Чујем, чујем, све у реду.

Председник већа: Чујете? Реците ми, име Вашег оца?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: Можете мало гласније?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]. Рођени сте?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED] године.

Сведок ██████████, са личним подацима као на записнику од 31.08.2010. године.

Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок ██████████: Није ми јасно шта рече она.

Председник већа: Дужни сте као сведок да говорите истину.

Сведок ██████████: Аха, добро то.

Председник већа: Давање лажног исказа представља кривично дело. Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Да ли Вам је јасна ова поука?

Сведок ██████████: Није ми јасно уопште ово.

Председник већа: Поука гласи да нисте дужни да одговарате на питања суда или учесника у овом поступку уколико бисте себе или Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону. Дакле, не морате на таква питања да одговарате. Да ли Вам је сада јасно?

Сведок ██████████: Јасно, јасно, добро.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато, нећете прећутати?

Сведок ██████████: Да, да.

Председник већа: Сведок упозорен и опоменут у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП, након положене заклетве, у смислу члана 96 ЗКП, изјави:

Ви сте дали Ваш исказ дана 31.08.2018. године пред Управом полиције, Сектор криминалистичке полиције по овлашћењу - наредби Тужитељства Унско-санског кантона. Да ли се сећате да сте дали тај исказ у вези дешавања у Основној школи „Петар Кочић“? Да ли се сећате тога да сте били притворени у некој школи и да сте давали у вези тога исказ?

Сведок ██████████: Сећам се, да.

Председник већа: Сећате се. Пред овим судом води се поступак против Плавањац Јоје и Наранчић Здравка због догађаја и убистава који су се 03. августа 1992. године десили у тој школи, а где сте Ви, према Вашем исказу, када сте Ви ту били присутни. Најпре нам реците, да ли остајете у свему при овом исказу који сте тада дали? Да ли имате нешто да измените или додате у односу на тај исказ?

Сведок [REDACTED]: Па, немам ја шта рећи на то ништа, све у реду. Само могу причати како је било, ако је потребно.

Председник већа: Добро. Дакле, све што сте рекли, Ви остајете у свему при томе.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа:

Ја остајем у свему при исказу који сам дао дана 31.08.2010. године пред овлашћеним службеним лицем на записнику Управе криминалистичке полиције Сектор криминалистичке полиције Унско-санског кантона, а данас ћу се изјаснити о догађају.

Изволите, испричајте нам, чега се Ви сећате, шта се тада дешавало и да ли је тада када сте Ви били присутни, тог 03. августа, неко лишен живота у овој школи, која је тада била притвор? Само моменат, не чујемо Вас.

Сведок [REDACTED]: Сећам се, 10, 13. августа, не сећам се правог датума када је то било. Тог дана ми нисмо видели Плавањца Јоје да је ушао унутра у школу, у ту „Петар Кочић“, него када је дошао, чули смо само галаму неку, а то је било, свађао се он и Здравко Наранчић. Он је наваљивао у просторије те где смо ми, Здравко Наранчић није дао, него узео је, ушао је у просторију где су били ти из Санског Моста и била су тројица Јасеничана који су били у тој просторији. И наједном се зачуо пуцањ. Од тога момента били су сви стрељани, убијени тамо у тој просторији. И када је то завршено, наваљивао је и на нашу собу, јер смо ми били посебно, овај и није дао Наранчић Здравко. После тога отишао је тамо у ону просторију где су били Јасеничани, Пајкалинци, Љубовичани и извео је [REDACTED] у велику салу и њега је убио. То је укупно свега једанаест њих. Ако је потребно имена од тих људи који су поубијани, могу да прочитам.

Председник већа: Потребно је. Ја ћу Вас сада само усмерити да се изјасните, у колико сати је то било, када је дошао, као што Ви кажете, Јоја Плавањац? Да ли сте Ви то све што сте сада рекли, видели или сте то од неког чули или сте нешто чули? Ето, то се изјасните конкретно. У колико је то било сати?

Сведок [REDACTED]: Не, нисмо видели њега, само смо чули то и јесмо га видели када је завршио то. Гледали смо са прозора оне мале у том купатилу ми смо били.

Председник већа: Ко је гледао кроз прозор?

Сведок [REDACTED]: Отишао је преко круга са аутоматском пушком.

Председник већа: Само моменат. Ко је гледао кроз прозор?

Сведок [REDACTED]: Па, сви ми из те просторије где смо били у просторији, било нас петнаестак у тој просторији.

Председник већа: А ко је видео Јоју?

Сведок [REDACTED]: Па, видео сам га ја исто са прозора.

Председник већа: Само моменат. Е то ћете нам детаљно објаснити. Дакле, Ви сте гледали кроз прозор и видели сте, шта сте видели?

Сведок [REDACTED]: Видели где Јоја оде назад из школе са аутоматском пушком.

Председник већа: Да долази или одлази?

Сведок [REDACTED]: Отишао је тада он, ови су поубијани.

Председник већа: А да ли сте видели када он долази?

Сведок [REDACTED]: Када пролази? Галамио је, причао је, излазећи на круг тамо са овим Наранчић Здравком.

Председник већа: Да ли је био сам или је био још неко са њим?

Сведок [REDACTED]: Наранчић Здравко је био чувар код нас.

Председник већа: Не, да ли је Јоја дошао сам или је дошао са још неким?

Сведок [REDACTED]: Не разумем Вас то .

Председник већа: Да ли је сам дошао у школу или је био у друштву са неким, или је дошао још са неким лицем?

Сведок [REDACTED]: Мислим да је био јоште и [REDACTED] овај, како се зове брат.

Председник већа: [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Сад ћу ја наћи, имам ја.

Председник већа: Ви сте рекли [REDACTED] у Вашем исказу када сте испитани 2010. године?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED] био је са њим, само ми [REDACTED] нисмо видели. Ја нисам видео [REDACTED], нег њега виђао, јер [REDACTED] је остао.

Председник већа: Како знате да је био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Када смо стали на прозор да видимо, мали прозор то је био, да видимо, овај Јоју.

Председник већа: Ви сте тада рекли у Вашем исказу да сте чули да је тај други који је дошао са Плавањац Јојом био [REDACTED]. Од кога сте то чули? Да ли можете да се изјасните?

Сведок [REDACTED]: Па, био је код ових из Јасенице, тамо били су у просторији, они су ушли, када је овај изводио, Јоја изводио [REDACTED].

Председник већа: Само моменат. Од кога сте чули да је Јоја Плавањац дошао са [REDACTED]? Од кога сте чули да је видео тада [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То ће Вам боље објаснити овај колега после мене, они су њега виђали.

Председник већа: Који колега после Вас?

Сведок [REDACTED]: У просторији овој где су били ови са села из Јасенице и Љубовика и Подкалиња.

Председник већа: Дакле, Ви сте видели само Јоју Плавањаца да долази?

Сведок [REDACTED]: И то када је завршио посао и отишао назад.

Председник већа: Да ли је сам отишао или га је неко одвео или је отишао са неким?

Сведок [REDACTED]: Сам је отишо.

Председник већа: Сам је отишао?

Сведок [REDACTED]: Ја, када сам ја гледао, ја сам га виђао сама, барем да је овај застао иза њега, зато што смо се ми гурали сви на прозор да видимо. Овај један погледао мало и сада је други и тако сви смо се мењали.

Председник већа: Дакле, сви сте се гурали на прозор да видите шта се дешава? А шта сте са тог прозора могли да видите?

Сведок [REDACTED]: То је био само одлазак [REDACTED], када је одлазио, када је завршио све, када је све обавио.

Председник већа: [REDACTED] или Наранчић?

Сведок [REDACTED]: Убиства.

Председник већа: [REDACTED] или Плавањац, ко је отишао?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам шта кажете Ви сада.

Председник већа: Само Вас питам. Кажете гледали смо када одлази. Ко одлази, Плавањац или [REDACTED], кога сте Ви видели, Јоју Плавањаца или [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Ја сам видео само Плавањца, ја, а за друге не могу рећи. Гледали су и други, а шта су они видели, не знам ја.

Председник већа: Да ли познајете оца Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED]: Плавањца ја познајем зато што је Плавањац радио у Војном одсеку у Крупој, а плус комшија је био код мене, његова родбина, па је долазио он онде, код моје куће, има преко пута.

Председник већа: Да ли познајете његовог оца?

Сведок [REDACTED]: Познам, познам.

Председник већа: Како се зове његов отац?

Сведок [REDACTED]: Не знам, заборавио сам како му је име тачно.

Председник већа: Да ли сте њега тада видели да је дошао, да је долазио у овај притвор где сте се Ви налазили? Да ли сте видели да је долазио отац Јоје Плавањца, тада или било када?

Сведок [REDACTED]: Да, да. Јесам видео, да је долазио он онде. Има кућа, преко пута моје је била од неких [REDACTED].

Председник већа: Код кога је долазио отац Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED]: Он је ту имао, чини ми се да је имао Јоја сестру, неку родбину је имао, удана за неким, а ту су становали људи у тој кући од [REDACTED].

Председник већа: Ја Вас питам конкретно, само моменат, ја Вас питам конкретно, да ли сте тада када су се десили ови догађаји које сте описали у школи, где сте били притворени, да ли сте видели оца Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED]: Не, не, нисам видео, да сам видео, ја бих рекао.

Председник већа: Јоја Плавањац у одбрани коју је дао тврди да је тада дошао са оцем, зато Вас ово питам, да је тада био ту његов отац и да је његов отац убио ове младиће.

Сведок [REDACTED]: Ма не, није, убио је он сам, брате, он је убио аутоматском пушком и видели су ови дечки тамо шта је улазио он и одвео овог [REDACTED] од њих у велику салу и тамо га убио.

Председник већа: Само моменат. Ја бих Вас сада замолила да од момента када је он дошао у школу, да нам детаљно опишете тај догађај хронолошки шта се дешавало. Ви видите кроз прозор да он долази, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Неко је видео из Ваше собе?

Сведок [REDACTED]: Он је само отишао. Ми нисмо знали када је он дошао, нисмо чули ништа, не знам. Само смо чули галаму између њега и овога Здравка Наранчића. Они су се свађали. Овај Здравко је сигурно вероватно бранио да не ради то и викао је: „Немој, Јоја, то радити“. И наваљивао је на нашу просторију где смо ми били и Здравко, не знам шта му је рекао, углавном није му дао да уђе. Рекао је да нема кључа, не знам, углавном тако нешто.

Председник већа: Да ли је то било пре пуцњаве или после пуцњаве када је он наваљивао да уђе у Вашу просторију?

Сведок [REDACTED]: Па, када је пошао, нешто је баркао кваку, али после када је изашао, онда је хтео да уђе и код нас.

Председник већа: Само моменат. Дакле, Ви чујете прво расправу између њих двојице, а затим пуцање?

Сведок [REDACTED]: Да. Само када је завршио то, он је наваљивао на врата наша где смо ми. Дочим, Здравко га је сметнуо, није му дао да уђе ту.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Него је отишао тамо у ту просторију где је извео овога [REDACTED].

Председник већа: Добро. И шта је било након што га је извео?

Сведок [REDACTED]: Како мислите?

Председник већа: Након што је извео [REDACTED], шта се десило?

Сведок [REDACTED]: Па, тамо се чуо пуцањ у тој сали и овај, ту га је убио у тој сали овој спортској, тамо у великој.

Председник већа: Одакле то знате, обзиром да нисте видели?

Сведок [REDACTED]: Па, знамо, нисмо ми.

Председник већа: Ко Вам је то рекао?

Сведок [REDACTED]: Знају ови други тамо, па знају да су тамо и ми смо чули пуцањ тамо посебно, три метка, три рафала чини ми се.

Председник већа: Три метка сте чули? Добро, а како знате да је тада Јоја Плавањац убио [REDACTED] или [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знамо за то, јер [REDACTED] је дошао овај [REDACTED], он је ту био и знају они тамо, Јасеничани тамо, који су били у посебној просторији.

Председник већа: [REDACTED] је био у истој соби са [REDACTED], са [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Они су рекли, видели и зна се да је човек убијен, није измишљено ништа.

Председник већа: Само моменат. Да ли је [REDACTED] био у истој соби са [REDACTED], у истој просторији?

Сведок [REDACTED]: Да, [REDACTED], то су комшије тамо, из Јасенице.

Председник већа: А да ли су тада били у истој просторији притворени?

Сведок [REDACTED]: Не, не знам ништа ја од тога, они су били тамо у једној просторији. Немам ја појма тада ништа.

Председник већа: Дакле, Ви сте од [REDACTED] чули да је Плавањац Јоја убио [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Па, нормално да је убио, да га није убио, био би жив.

Председник већа: Ја Вас питам, од кога сте чули, само моменат, од кога сте чули?

Сведок [REDACTED]: Па, чули смо од [REDACTED], од ових који, Јасеничана тамо.

Председник већа: Да ли можете да се сетите још неког имена?

Сведок [REDACTED]: И чули смо пуцањ где је тамо убио, да је неко убијен. После када смо излазили вани овај, причали су ови нама шта је, како је и они ће Вам објаснити то боље нег ја.

Председник већа: Добро. Реците нам, у вези убистава ових десет младића, да ли Вам је нешто познато, ко су били ти младићи и да ли су они тада убијени?

Сведок [REDACTED]: Није ми јасно шта сте рекли сада.

Председник већа: Ви сте се изјашњавали о десеторици младића који су били доведени тада и који су убијени.

Сведок [REDACTED]: Да, ови су Јасеничани доведени из Сане и наводно они су доведени да траже наоружање по кућама својим, шта ја знам, тамо. А ови су рекли, где ћемо имати наоружање, када сте одузели од нас све што смо имали, ко је имао. То је пре тога било, најпре, а ово је случај само о Плавањцу. Ја тамо о томе не причам ништа.

Председник већа: Добро. Дакле, тада сте Ви чули, колико пуцања?

Сведок [REDACTED]: Овде је рафално било где је ова просторија, где је било ових десет, одмах уз нас, уз нашу просторију.

Председник већа: Дакле то је била просторија?

Сведок [REDACTED]: Ту је рафално поубијано, рафал је радио. А тамо је три су опалена метка тамо где је [REDACTED] убијен у сали.

Председник већа: Добро. Тада када сте чули ту рафалну паљбу, у тој просторији која је била до Ваше, да ли можете детаљније да се изјасните шта сте још чули?

Сведок [REDACTED]: Шта можемо ја рећи сада, о чему? Ја знам само то, да је изведен и да смо чули три пуцња, три метка су опалена. И ту је убијен [REDACTED].

Председник већа: Добро. А да ли сте прво чули ту рафалну паљбу, па затим три пуцња или је било обрнуто?

Сведок [REDACTED]: Па, све пре тога је била галама, све то. Наводно они су овога Теофика, он је извео ваљда је он тамо у Заленику, Јасеници, нешто, оно пред рат сами на овога оца од Јоје, ваљда су се свађали нешто у вези не знам ни ја шта је било, углавном свађали су се нешто, била је нека свађа.

Председник већа: Да ли можемо да закључимо да сте најпре чули рафалну паљбу у просторији поред просторије у којој сте се Ви налазили, а након извесног времена још три пуцња?

Сведок [REDACTED]: Да, још три пуцња, када је [REDACTED] убијен у великој сали.

Председник већа: У великој сали?

Сведок [REDACTED]: А ово је било рафално у просторији великој. Како је он тукао, ми нисмо били тамо унутра да видимо, само смо чули рафале, рафално су убијени.

Председник већа: Да ли сте чули неке крике, јауке?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли сте чули неке јауке, крике, да ли сте чули да је неко тада повређен, лишен живота?

Сведок [REDACTED]: Чуј, ми смо, не можеш ти чути тамо, пуцањ оно. Ми нисмо знали сами где смо ми, како је то било све.

Председник већа: Да, били сте у страху.

Сведок [REDACTED]: Препали смо се, то је било тако.

Председник већа: Добро. А чули сте јасно да Наранчић говори, „немој то радити, Јоја“?

Сведок [REDACTED]: Да, јесте, говорио је, Јоја је говорио, „шта немој, ја се не бојим ни генерала, ни суда“. То је изјавио, то смо чули када је пролазио крај врата наших, кроз ходник ишао. И отишао тамо, узео тог [REDACTED] и одвео тамо и њега убио тамо и није прошло мало, отишао је овај из школе. Када се смирило то, отишао је и ми смо, нешто је причао преко овог круга тамо у школи, када је изашао из школе.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Ми смо видели само где оде са аутоматском пушком. Више ја нема шта причати и готово је, то је то. Ако треба само ова имена.

Председник већа: Ви сте рекли, када сте испитани у претходном исказу, а при томе сте остали сада на претресу, да сте кроз прозор који је био високо, да сте се ухватили за решетке, подигли, провирили и да сте видели двојицу са леђа да одлазе, од којих сте препознали Плавањац Јоју.

Сведок [REDACTED]: Да, да, тачно је то, то је сигурно било, ту нема никакве дилеме.

Председник већа: А да сте од затвореника [REDACTED] и [REDACTED] чули да је тај други био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И да сте чули да је убијен Седић Тофик. Реците ми, након одласка Јоје Плавањаца, Ви сте видели када је он отишао. Да ли сте чули неке пуцње? Да ли се и даље пуцало по његовом одласку?

Сведок [REDACTED]: Па, знали смо, престала је галама, све то и нешто је причао и чуло се да је он, нешто је са Здравком, и ако није био [REDACTED] онај са њим ту. Ја нисам видео [REDACTED], али сам чуо да је био и [REDACTED].

Председник већа: Ви кажете, видели сте када они одлазе. Да ли се после тога, да ли сте чули неки пуцањ после њиховог одласка?

Сведок [REDACTED]: Не, ја нисам чуо.

Председник већа: Нисте чули, добро. Тужиоче, да ли имате питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам само ово, да покушамо још мало да појаснимо, пошто постоји мала конфузија. Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја ћу само да прецизирам ово што Вас је сада судија питала, али ја нисам разумео, дакле, само ово. Када сте гледали са тог

прозора, јесте видели само једну особу да одлази или сте видели две особе да одлазе и како сте навели у претходном исказу?

Сведок [REDACTED]: Ја кажем, ја сам видео само Јоју где оде.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Значи у том смислу...

Сведок [REDACTED]: Ја сам видео њега, а други су после мене гледали, то је било кратко, када је нас било пуно, хоће сваки да погледа кроз прозор ко је. Ја сам познавао Јоју добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте видели само Јоју Плавањца да одлази са аутоматском пушком, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Са аутоматском, да, да.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро. А [REDACTED] нисте видели? [REDACTED] нисте видели?

Сведок [REDACTED]: Не.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле у том смислу је разлика у ономе што сте изјавили тамо. Пошто немам више...

Председник већа: Не, он је рекао да је чуо од [REDACTED].

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ви сте чули од других дакле да је био и [REDACTED]. Да ли сам добро закључио?

Сведок [REDACTED]: Да, ови који су га видели, ови који су. Долазиће они вама, па ће вам они рећи то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, пошто остаје сведок при исказу који је дао 31.08.2010. ја више немам питања. Хвала.

Председник већа: Да ли браниоци оптужених имају питања?

Адвокат Александар Ивковић: Има судија једно питање. Ја сам адвокат Александар Ивковић, бранилац окривљеног Јоје Плавањца. Имам за сведока само једно питање. Од момента када је чуо први пут ту галаму, кад је почело нешто да се дешава па до момента када је видео, како каже сада Плавањац Јоју како одлази, колико је времена прошло, колико је све то трајало по његовој процени?

Председник већа: Можете да одговорите на питање браниоца. Колико је тај догађај укупно трајао? Да ли можете да одговорите колико је укупно трајао тај догађај од момента када је Јоја Плавањац дошао у ову школу, до момента када га Ви видите да одлази? Да ли можете бар приближно да одредите?

Сведок [REDACTED]: Чуј, то све је трајало може бити укупно 10-15 минута, кад је почела галама и кад је убијао ове, и кад је одлазио.

Адвокат Александар Ивковић: 10-15 минута сте рекли?

Сведок [REDACTED]: То није дуго трајало.

Адвокат Александар Ивковић: Јесте ли рекли 10-15 минута ако сам добро чуо?

Сведок [REDACTED]: Не разумијем Вас.

Председник већа: Колико укупно отприлике? Дакле не мора да буде поуздано. Колико је то трајало? Није Вас чуо бранилац.

Сведок [REDACTED]: Па нисмо гледали на сат, али ја говорим оно отприлике да је то било може бити 10-ак, 15 минута да је било решено све.

Председник већа: Дакле, не дуго, је л' тако?

Сведок [REDACTED]: Па није дуго.

Адвокат Александар Ивковић: Хвала судија, немам више питања.

Председник већа: Да ли други бранилац имају питања?

Адвокат Јасминка Кузовић: Немам питања.

Председник већа: Да ли оптужени имају питања за сведока? Изволите. Наранчић Здравко.

Оптужени Здравко Наранчић: Хтио сам да, поштовано госпођо судија, поштовани суде, хтио сам да кажем у вези исказа [REDACTED], његовог виђења тог догађаја.

Председник већа: Не можете да оцењујете исказ [REDACTED], једино уколико имате питања да поставите сведоку, можете поставити питања.

Оптужени Здравко Наранчић: Како да му поставим. Он каже да је видио [REDACTED]....

Председник већа: Питање, немојте да оцењујете оно што је он рекао и да понављате. Сви смо чули шта је он рекао. Да ли имате неко питање за сведока?

Оптужени Здравко Наранчић: Имам. [REDACTED], јесте ли Ви видели [REDACTED] кад улази?

Председник већа: Рекао је да није.

Оптужени Здравко Наранчић: Шта да још кажем.

Председник већа: Браниоче, немате права да се консултујете када се постављају питања.

Оптужени Здравко Наранчић: Па има ту још неких нејасноћа. Он прича оно што није видео.

Председник већа: Молим Вас, то ћете у завршној речи. Ако немате питања можете сести.

Реците нам само још у вези Наранчић Здравка, да ли је након овог догађаја Наранчић Здравко био стражар у овој школи? Да ли је долазио и даље после овог догађаја, до када сте га Ви ту виђали?

Сведок [REDACTED]: Нисмо ми видјели, ја нисам видио.

Председник већа: После овог догађаја нисте га више виђали?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам. Само знам да је долазио камион већ у сутак ноћи, па одвезао те људе, покупио, товарили их на камион и одвезли их у непознатом правцу.

Председник већа: Ви сте рекли да се после убистава ових притвореника ништа није променило, да су остали сви стражари исти и да је Наранчић био стражар све до премештаја затвореника у логор Каменица код Дрвара.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Нисам Вас чула?

Сведок [REDACTED]: А шта треба са Дрваром, нисам ја Вас разумио добро.

Председник већа: Нисте ме чули добро. Да ли је Наранчић Здравко после овог догађаја као и други стражари, да ли су сви остали да раде ту, да ли је неко премештен негде?

Сведок [REDACTED]: А у Крупој су остали, у Крупој јесу остали, у Крупој. А у Дрвару, нормално исто остали сви.

Председник већа: Остали су сви? И Наранчић Здравко је и даље био стражар, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Реците нам у вези понашања Наранчић Здравка, како се он према вама опходио?

Сведок [REDACTED]: Према мени није био лош, а према осталим је бога ми туко` и било је тога пуно.

Председник већа: Зашто их је тукао? Ево објасните.

Сведок [REDACTED]: Па могу само казати ако треба, могу само рећи на Крушницу ријеку кад смо ишли на купање, он је ту само испао нечовјек и били су двојица неки [REDACTED] и [REDACTED], били су, нису смјели у воду ићи купати, ту их је он истукао пуно са пендрецима, били сви црни колико их је убио, нису смјели скакати људи у воду, каже: ми ћемо полако ће је плиће, да се истуширају мало, оперу и тако то.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да кажете што Вас ми нисмо питали, а сматрате да је од значаја?

Сведок [REDACTED]: Ја само колико сам чуо могу само рећи да су ови дјечаци, ових десет, да су они наводно гонити да иду тамо на ратиште на српску страну и они нису хтјели ићи, јер су кренули да пређу ријеку Уну на страну Армије БиХ. Нису успјели да пређу, вратили се и ваљда су их нашли горе неђе на селима од Крупе према тамо, гдје су ложили ватру и пекли кромпира и да једу, јер су били гладни, шта ја знам. и ту су их заробили и довели их у Крупу. Е то знам само рећи, друго не знам ништа више.

Председник већа: Да ли знате име неког од тих младића? Да ли можете да нам кажете име неког од тих младића?

Сведок [REDACTED]: Знам само Теофика, а ове са Окача не знам, иако су они рођаци у мене од снаје. Они су [REDACTED], а у мене исто снаха [REDACTED].

Председник већа: [REDACTED]? Колико их је било [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: То су неки рођаци све у мене од снаје.

Председник већа: Добро. На основу чега знате да их је било укупно десет?

Сведок [REDACTED]: Молим? Нисам чуо?

Председник већа: Кажем одакле знате, како знате да их је било десет тих младића које су звали група "Јокс"?

Сведок [REDACTED]: Па како смо знали, нисам ја знао све док нису поубијани, јесмо их гледали оно на купању, али одвојено од нас, може бити 50 метара одвојено од нас, они су посебно били. Познавао сам Јасеничане.

Председник већа: Дакле њих је било тачно десет? Тачно их је било десет, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Ове Јасеничане сам познавао, ове са Сане не.

Председник већа: Нисте имали никакву комуникацију са њима, нисте са њима разговарали?

Сведок [REDACTED]: Не, нису нам дали, нисам разговарао.

Председник већа: А од кога сте чули да их је било десет?

Сведок [REDACTED]: Јесам ишао горе код пријатеља и са тим што су убијени, двојицом, тројицом сам се знао горе, то су били стричевићи у мене од снаје, то сам рекао.

Председник већа: То су ови [REDACTED]? Је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: И од снаје сте сазнали шта се десило и ко је ту био, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. Да ли знате имена неког од њих?

Сведок [REDACTED]: Знадем ја свију имена.

Председник већа: Да ли можете да нам кажете?

Сведок [REDACTED]: Ја ћу вама прочитати. Ја имам записана овде имена њихова.

Председник већа: Добро. А ко Вам је дао те податке које сте записали?

Сведок [REDACTED]: Дала ми снаха за ове из Окреча, за ове из Јасенице сам ја знао.

Председник већа: Како се зове та Ваша снаха?

Сведок [REDACTED]: Снаха моја?

Председник већа: Која Вам је дала те податке, имена тих момака?

Сведок [REDACTED]: Дала ми имена њихова, знаш то.

Председник већа: Како се она зове? Она што Вам је дала та имена њихова? Ваша снаха.

Сведок [REDACTED]: Зове се [REDACTED] она, сад је

Председник већа: Сада је [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Што је удана сад за тим мојим...

Председник већа: Удата је, добро. Ајде реците нам, можете да нам прочитате та имена која сте од ње сазнали.

Сведок [REDACTED]: Овде има ових из Јасенице: Насић Расим, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], то су из Јасенице ови, четири. А ово су: [REDACTED] и [REDACTED]. Е то су ти.

Председник већа: Добро. Да ли има неко накнадно питање да се постави сведоку? Нема.

Да ли сте сагласни да отпустимо сведока.

Реците нам да ли сте имали неке трошкове за долазак у суд?

Сведок [REDACTED]: Какве трошкове, сад овде?

Председник већа: Да.

Сведок [REDACTED]: Јесмо имали карту платили, превоз.

Председник већа: Добро. Да ли потражујете тај износ да Вам се надокнади?

Сведок [REDACTED]: Добро.

Председник већа: Да ли потражујете да Вам се надокнади тај износ и колико износи, колика је била цена карте?

Сведок [REDACTED]: За шта бих ја долазио цабе нешто.

Председник већа: Добро. Да ли тражите да Вам суд надокнади те трошкове за долазак у Кантонални суд у Бихаћу на име превоза који сте платили и уколико захтевате да Вам се исплати, реците нам колико кошта карта коју сте платили из Вашег места? Одакле сте дошли, из ког места?

Сведок [REDACTED]: Карта кошта повратна 10 марака, па има и таксија исто, далеко од станице суду овде...

Председник већа: Колико сте Ви платили, да ли сте Ви дошли таксијем или неким превозом другим?

Сведок [REDACTED]: Сад нисмо дошли, ништа, али мораћемо сада, зато што сам ја настрадао, па су ми поломита ребра и кичма и то.

Председник већа: Ви живите у Босанској Крупи, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрет Хоџић: Могу ли се ја умјешати колегице?

Председник већа: Изволите.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрет Хоџић: Суд ће Кантонални надокнадити ове трошкове.

Председник већа: Ви ћете надокнадити трошкове. Добро.

Констатује се да судија из Бихаћа, Фикрет Хоџић обавештава суд да ће Кантонални суд у Бихаћу надокнадити трошкове за долазак сведока.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Отпушта се сведок [REDACTED].

Можете да се удаљите. Можете да се удаљите, ја Вам се захваљујем што сте се одазвали позиву суда, очекујемо да Вас нећемо више убудуће звати.

Позваћете сведока [REDACTED].

Да ли је присутан сведок [REDACTED]?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрет Хоџић: Ево управо је ушао.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока Козлица Шефкије путем видеоконференцијске везе са Кантоналним судом у Бихаћу.

Испитивање сведока [REDACTED]

Утврдићете идентитет сведока [REDACTED] и саопштићете овом суду.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрет Хоџић: Идентитет свједока [REDACTED] утврђен је на основу личне карте број [REDACTED] Ј издате од стране МУП-а [REDACTED].

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED], идентитет утврђен од стране судије Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрета Хоџића, са личним подацима као на записнику од дана 14.09.2010. године.

[REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли се чујемо [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Чујемо се, чујемо се.

Председник већа: Да ли су Ваши лични подаци исти као када сте испитани дана 14.09.2010. године пред Управом полиције Унско-Санског кантона. Ви сте тада дали Ваше личне податке. Рођени сте дана 16.10.'67. године у Бихаћу, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли је то тачно?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Од оца Јакуба Козлице?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Ви сте од стране Тужилаштва за ратне злочине Републике Србије позвани да будете сведок у кривичном поступку који се води против оптужених Плавањац Јоје и Наранчић Здравка. Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли сте разумели ову поуку суда?

Сведок [REDACTED]: Јесам.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Сведок опоменут, упозорен на основу члана 95 став 1 и 2 ЗКП-а, након положене заклетве на основу члана 96 ЗКП-а изјави.

Да ли остајете при овом исказу који сте тада дали 14.09.2010. године када сте испитани по наредби тужиоца Тужитељства Унско-Санског кантона Кт.22695?

Сведок [REDACTED]: Остајем.

Председник већа: Остајете у свему. Ви сте предложени од стране Тужилаштва као сведок да се изјасните на околности дешавања у Основној школи "Петар Кочић" , општина Босанска Крупа, почетком августа 1992. године. Да ли сте Ви били присутни у овој школи? Ви сте изјавили у овом исказу да јесте, а кажете сада да остајете у свему при исказу и ето детаљно се изјасните пред овим већем на главном претресу шта се то тада десило, ко је лишен живота и како је лишен живота.

Сведок [REDACTED]: Ево овако. Ја сам у Босанској Крупи значи боравио негде од 16.11. до 21.августа. Што се тиче догађања, сећам се негде од, не могу се тачно сетити времена, али ја мислим да је било ту негде 10. август када је Плавањац Јоја учинио злочин, на основу данас чега је ту, када је убио тих једанаест момака у Босанској Крупи у школи.

Председник већа: Да ли је било једанаест момака?

Сведок [REDACTED]: Да, у једној просторији се налазило десет, а из друге просторије једног [REDACTED], сад не могу се сјетити имена, знам да му је име [REDACTED], и којег је ту убио у хали.

Председник већа: Име му је [REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Да, да.

Председник већа: Добро. Објасните ми зашто кажете да је то урадио Плавањац Јоја и детаљно нам опишите шта се тада десило и како су ова лица лишена живота?

Сведок [REDACTED]: Овако, ја се сећам добро тај дан смо били сви значи као заробљеници у просторијама смештени по групама, у некој је боравило десет, некој петнаест, некој, сад се не могу сјетити, можда неких дванаест, тринаест људи. Ја сам у томе моменту, пошто је то било као, како сад да објасним, као ВЦ у спортској дворани, купаона, ту смо боравили нас неких можда седамнаест заробљеника и ја сам и [REDACTED] који је лично познавао Плавањац Јоју из (неразумљиво.....00.48.55.), [REDACTED], у том моменту смо стојали, значи били смо у стојећем положају и гледали кроз прозор, кроз решетке. Он је тад рекао: откуд Јоја. Јоја је ишао преко писте, значи преко полигона школског у правцу дворане спортске у којој смо ми боравили. Дошао је на врата, тамо мало закуцао на врата, а на дужности је био Наранчић Здравко, тај дан, на смјени као стражар. Он је са њим нешто разговарао, међутим чуло се кад су се врата отворила и ушао је унутра и питао је: Гдје буду? Овај га упутио у правцу те групе "Јокс" зване што је побијена. Пошто смо ми били смештени у другој просторији, он је прошао поред нас, само нас је дијелио зид неки 10 центиметра дебљине ја мислим и ушао је у ту просторију, тамо је унио неку свеску, књигу и питао је, чули смо ми сви јасно сви који смо боравили у тој просторији: шта је ово? Да ли знате учити? Да. Неки су одговорили да зна, он је рекао: учи. Када је он почео учити, у томе се чуло репетирање пушке, испалио је десет...(прекид везе 00.50.12..) значи где њих десет ту било убијено. И после тога.....(прекид везе..00.50.28)

Председник већа: Само моменат, не чујемо Вас. Има неких сметњи, сачекајте само да се то регулише.

Да ли ме чујете сада?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрет Хоџић: Ми Вас чујемо.

Председник већа: Добро, можете да наставите. Да ли сведок може да настави са изношењем исказа?

Сведок [REDACTED]: Може, може.

Председник већа: Изволите.

Сведок [REDACTED]: Не знам сад, не могу се сјетити гдје сам стао. Знао да били смо код Плавањац Јоје...

Председник већа: Да, његов долазак у школу, описали сте да се је дошао. Е сад, можете ли се детаљније изјаснити? Како знате да је дошао, са ким је дошао, да ли сте то видели или сте то можда чули од неког? Изволите.

Сведок [REDACTED]: Да. Ја сам рекао овако, стојао сам у тој просторији у којој смо ми боравили заробљеници, значи у тој једној, ВЦ, купатило, са [REDACTED] који је био комшија, ближњи, који је лично познавао Јоју Плавањац и то врло добро, пошто је овај био један од јачих тамо хаус мајстора у Јасеници, одакле је и Јоја, и он је рекао: „Откуд Јоја“. Чудио се знаш, знате. Каже: он је медицинар тамо у Јасеници код нас. И Јоја је ишао, ишао је преко те писте, полигона према школи, носио је, био је у војној униформи, кошуља заврнутих рукава, носио је аутоматску пушку са преклопним кундаком у руци, ишао је у правцу те дворане где смо ми боравили. Кад је пришао близу врата, тамо је залупао на врата, а на дужности је био Наранчић Здравко, чувар тај дан.

Председник већа: Само моменат. Дакле он га је видео док је био у ходнику или га је видео да долази у школу? Да ли га је видео у дворишту пре него што је ушао у школу или га је видео [REDACTED] у ходнику те школе?

Сведок [REDACTED]: Не, [REDACTED] њега није видео у школи, ми смо њега лично пратили кроз прозор значи из просторије у којој смо боравили, преко цијелог полигона, то је можда неки полигон, писта, како да кажем.

Председник већа: Када је прилазио школи?

Сведок [REDACTED]: Да, тридесет метара, пратили смо га значи кроз прозор пошто он нас није могао видјети да ми стојимо и посматрамо, ми смо га пратили значи од почетка улаза те писте до самих улазних врату у школску дворану.

Председник већа: Да ли је био сам или је био још са неким?

Сведок [REDACTED]: У томе моменту је сам он ишао и сад сам објаснио да је имао са собом, био је у војној униформи, војна кошуља значи, заврнути рукави, носио је аутоматску пушку са преклопним кундаком. Дошао је до врата, тамо је покуцао на врата, у томе се чула нека прича, што ја мислим да му је Наранчић Здравко дозволио да он уђе у школу и питао је: гдје борави та група "Јокс", да их видимо само.

То сам лично чуо, значи, пошто смо ми, то је сасвим био мали простор да се све може разумијети.

Председник већа: Да ли је рекао "да их видимо" или "да их видим"?

Сведок [REDACTED]: "Да их видим". И овај му је дозволио Наранчић, с тим да је он отишао значи право горе, упутио га је, рекао је: задња просторија равно. Значи кроз ходник је отишао, кад је ушао у просторију тамо је, имао је неку књигу са собом, као свеска, то је био Куран, питао је ове појединце: да ли знате шта је ово. Неки су одговорили: да. Да ли знате учити, он је рекао: да, неки је одговорио од њих, сад не знам, ми нисмо видели ко је одговорио, само реч: да. Рекао је: учи. Један је почео да учи, он је опсовао тамо да им јебе мајку балијску, вели: сад ћу вас све побити. Уз пут се чуло репетирање пушке и пуцњи. Ми смо лично бројали кад је испалио десет хитаца, где је значи убио тих десет. У међувремену, након тога, те пуцњаве, он је изашао вани из просторије и завикао: [REDACTED]. Ја сам мислио да мене позива, пошто сам и ја [REDACTED]. Овај ме један, значи што је боравио са мном у просторији, рекао: не, има друга просторија, пошто је исто он тамо са босанске стране, Босанске Крупе, општина, вели: можда њега зове. И тај се јавио доле из те задње просторије, у ствари прва је на улазу, изашао је и тамо се чуо тај једанаести пуцањ, значи где смо ми након седам дана, шест, седам дана, не могу се тачно сјетити, остали да чистимо. Нашли смо тамо чахуре и нашли смо на зиду комад меса, значи гдје га је убио, тачно на улазним вратима те хале, дворане спортске. Ето, то је било што се тиче господина [REDACTED] и Здравка Наранчића.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED]: Имам за Наранчић Здравка рећи, значи он је био колико сам ја боравио у Босанској Крупи у логору, можда није био првих десет дана на дужности, као стражар, а после овога тамо негдје од 07. мјесеца значи да ме је сваки дан малтретирао, тукао, водио нас на Крушницу, бацао нас у ријеку, покушао нас гушити.

Председник већа: Наранчић Здравко?

Сведок [REDACTED]: Наранчић Здравко.

Председник већа: А реците ми након што Ви чујете десет пуцња, а затим поново чујете један пуцањ, да ли сте сигурни да је био један пуцањ или више?

Сведок [REDACTED]: Један је пуцањ био, а двојица од ових десет горе су били још оно, вјероватно нису били докрајчени, нису били убијени, тражили су помоћ, звали су професора: професоре, професоре. Довикавали су: помоћ, помоћ. У том моменту је дошла војна полиција, ја не могу сад тачно се сјетим да ли је била војна полиција, ја мислим да је ту дошао командир војне полиције, управник затвора, како рећи, [REDACTED] и да је рекао: „шта су учинио Наранчићу, зашто си дозволио“.

И неко је, не могу сада то нисам видео, али сам чуо, када је неко рекао, „иди сада, докрајчи“. Да ли је то отишао да докрајчи Плавањац Јоја или Наранчић Здравко. Чула су се после тога још два хица у тој просторији где је тих десет убијено и у томе се

утихну. Значи да је неко испуцао два хица у ту двојицу рањених што су остала, али нисам видео ко је. Углавном, неко је наредио, „Иди докрајчи“, а ко је, ја не могу рећи.

Председник већа: Само моменат. Претходни сведок који се о томе изјашњавао није изнео те чињенице, као ни остали испитани сведоци током истраге. Зато Вас питам да нам прецизно појасните да ли сте Ви то чули од неког или сте Ви лично чули по доласку [REDACTED] и та два војна полицајца о овим дешавањима?

Сведок [REDACTED]: Па, ја сам био у том затвору, делио нас је само зид неки, дебљине десет центиметара.

Председник већа: Дакле, Ви сте чули?

Сведок [REDACTED]: Чуо сам кад је неко рекао, да, ја сам чуо лично када је рекао неко, „иди сада, докрајчи“, али ко је, коме је речено, да ли Наранчићу, да ли Јоји или неком трећем лицу.

Председник већа: Само моменат. Обзиром да кажете да су ту била два војна полицајца, да је био [REDACTED] и Наранчић, а познајете глас Наранчића, ко је то могао да каже?

Сведок [REDACTED]: Па, ја претпостављам, ја претпостављам да је Наранчић наредио томе Јоји, јер се чуло прије тога, да је викао, „шта уради, Јоја, шта уради Јоја“.

Председник већа: Али Ви сте, када сте испитани у претходном поступку у Вашем претходном исказу сте рекли да сте након пуцња видели кроз прозор да према школи долазе два полицајца и [REDACTED], кога Ви нисте видели, да су та два полицајца, да одводе Јоју од школе преко дворишта, а из просторије у којој су поубијани момци, чули су се повици „[REDACTED], помози то“, два различита гласа. Па сада нам прецизно појасните, да ли сте те њихове позиве за помоћ чули пре него што је Јоја одведен или након што је Јоја одведен?

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је након што је Јоја одведен.

Председник већа: Дакле, најпре је Јоја Плавањац одведен, а затим је неко ушао и лишио живота ова два момка која су била рањена, повређена?

Сведок [REDACTED]: Па, ја сам у том моменту био у неком шоку, ја нисам више могао да стојим, плашио сам се, нормално, као и сваки заробљеник за свој живот. Ја сам одмах доле сео на бетон и нисам видео, углавном, али сам чуо од других који су у том моменту.

Председник већа: То Вас питам, дакле, само моменат, Ви нисте видели одвођење Јоје Плавањаца од два војна, од стране два војна полицајца?

Сведок [REDACTED]: Нисам видео то.

Председник већа: Од кога сте чули да је одведен?

Сведок [REDACTED]: Па, чуо сам од ових других пријатеља, значи заробљеника који су са мном били у тој просторији.

Председник већа: Па, зато Вас и питам зато што то нико од њих не помиње.

Сведок [REDACTED]: Е па ја се сада не могу сетити. Ја сам дао ту изјаву пре двадесет година, десет, дванаест година.

Председник већа: Јасно, али ево ја Вас питам, да то разјаснимо уколико можете да се сетите. Да ли сте од једног лица или од више лица чули да је Јоја Плавањац одведен од стране два војна полицајца и да се након тога чуло запомагање из просторије у којој су били убијени ови младићи и како Ви кажете, двојица повређених?

Сведок [REDACTED]: Па, да, када је завршена пуцњава, значи када је он испуцао десет хитаца, они су тамо били значи та два су тражила помоћ од професора [REDACTED]. У том моменту, ја сам у том моменту сео доле, да то појаснимо, значи нисам био више, нисам психички то могао поднети. Међутим, [REDACTED] он је био човек и старији и искуснији и њега је интересовало да види шта је то. Онда је он рекао, иде војна полиција, као наводно. Ја их нисам видео, али сам чуо од њега, он је знао да иде полиција и да [REDACTED], управник логора, ја мислим да је он био управник логора, затвора, војне полиције, чега већ, да је дошао са њима и да се доле у ходнику, пошто ми нисмо могли да видимо, чула расправа нека између њих, зашто си дозволио, како, шта. И неко је онда наредио, то сам јасно чуо, „иди сада, доврши“. Да ли је то довршио Јоја, да ли Наранчић, да ли треће лице, ја се не могу сетити.

Председник већа: А Ви сте то јасно чули?

Сведок [REDACTED]: Да, то сам чуо и чуо сам после тога, значи, да су испале два хица у та два што су била повређена тамо, рањена.

Председник већа: А да ли Вам је био познат тај глас који каже, „иди то доврши“?

Сведок [REDACTED]: Па, не бих могао рећи сада, не могу.

Председник већа: Да је то рекао Наранчић, да ли бисте препознали његов глас?

Сведок [REDACTED]: Па, у том моменту био сам јако уплашен, не верујем да бих се могао сетити.

Председник већа: Дакле, Ви нисте...

Сведок [REDACTED]: Ја мислим да је...

Председник већа: Само моменат. Дакле, Ви нисте ни видели, него сте чули од [REDACTED] да је дошла војна полиција?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Нисте видели да Јоју Плавањаца одводе два војна полицајца?

Сведок [REDACTED]: Нисам видео, али нам је он након дан, два, значи друго јутро је он нама испричао све како је то, да су они дошли, [REDACTED].

Председник већа: Он је вама то испричао? [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро, а да ли можете да се изјасните, шта сте Ви чули, конкретно, значи након што сте чули више пуцњева, шта чујете после тога?

Сведок [REDACTED]: Па, после тога, кажем, после тога смо чули само да причу значи, он је нама рекао, [REDACTED] је нама рекао као дошла је војна полиција, вероватно да приведу Јоју.

Председник већа: Дакле, Ви сте рекли, чули сте репетирање пушке и десет појединачних пуцњева. Затим сте чули расправу између Јоје и Наранчића и препознали сте да Наранчић говори, „шта си учинио“. То сте рекли у Вашем претходном исказу. Да ли је то било тако?

Сведок [REDACTED]: Па, ја мислим да јесте, у том моменту да су њих два била. Команда војне полиције није била тако близу те школе где смо ми боравили, да су они могли сићи у минут, два.

Председник већа: Колико је трајао овај догађај по Вама, укупно када је испалењно тих десет појединачних пуцњева, а затим један пуцањ, односно од момента када је Јоја Плавањац дошао, до момента када се све завршило? Колико је то укупно трајало?

Сведок [REDACTED]: Па, ја верујем да није више од десет минута, да је то трајало, десет минута до петнаест, десет, петнаест минута. Можда није ни толико.

Председник већа: Добро. А можете ли да определите, када сте Ви чули да је дошла полиција, када сте закључили да је дошла војна полиција?

Сведок [REDACTED]: Па, исти моменат је [REDACTED] рекао, ево иде војна полиција, значи можда након двадесет минута након тога што се десило све, ти пуцњи. А ја сам у томе, ја сам седео на бетону, нисам више устајао, нисам видео. Не могу сада рећи, ја сам видео нешто.

Председник већа: Добро. Па, да ли Вам је [REDACTED] рекао да је видео да двојица полицајаца Јоју од школе одводе преко дворишта?

Сведок [REDACTED]: Јесте, он је то нама више пута препричавао, значи, после свега тога што се десило, да је дошла војна полиција, да су га одвела два у белим униформама, са белим опасачима, што смо ми претпоставили да је то војна полиција Републике Српске и да га је одвела, нормално.

Председник већа: Добро. Кажите ми, да ли се та школа, да ли се затварала, закључавала? Да ли је ту могао свако да уђе и да ли је осим стражара неко долазио док сте Ви тамо боравили?

Сведок [REDACTED]: Па, врата су била велика, значи, ајмо рећи сада, да не би, два и по са два и по, биле су решетке, на вратима значи био је ланац и катанац, значи на тим решеткама. Значи, то је само могао да отвори стражар, нико други.

Председник већа: Само стражар?

Сведок [REDACTED]: Он је боравио унутра, значи у просторији унутра, а катанац је био са унутрашње стране врата.

Председник већа: Добро. Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам сада.

Председник већа: Тужиоче, да ли имате питања за сведока?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Поштовани суде, заменик тужиоца Бруно Векарић. Немам питања за сведока.

Председник већа: Да ли браниоци оптужених имају питања за сведока?

Адвокат Александар Ивковић: Судија, имам ја питања, адвокат Александар Ивковић, бранилац окривљеног Јоје Плавањца. Да ли можете да нам опишете тај прозор кроз који сте, како сте рекли, видели долазак Јоје?

Сведок [REDACTED]: Тај прозор је био неке димензије, 160 са 60, 80 ширине.

Адвокат Александар Ивковић: На којој висини је био тај прозор?

Сведок [REDACTED]: Па, био је у висини 1,60, 1,70, пошто је то просторија нижа од, то су иначе купатила из спортске дворане, како да објасним.

Адвокат Александар Ивковић: Добро. Да ли сте пре овог догађаја познавали Јоју Плавањца?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам га познавао, али сам значи ту сам где и остали затвореници.

Председник већа: Он је рекао у свом исказу када је погледао кроз прозор, да је видео њему непознатог човека у маскирној униформи и описао га, као што је то учинио сведок и на данашњем претресу. Не морамо да се понављамо са питањима, на која су већ дати одговори.

Адвокат Александар Ивковић: Ја га само питам, да ли га је познавао пре рата и да ли зна чиме се бавио?

Председник већа: Па, рекао је у истрази да је он њему непознат.

Адвокат Александар Ивковић: Добро, немам више питања, судија.

Председник већа: Немате других питања. Други бранилац, да ли има питања?

Адвокат Јасминка Кузовић: Адвокат Јасминка Кузовић, бранилац Наранчић Здравка. Да ли је другим данима, да ли су била присутна два стражара у школи или један?

Сведок [REDACTED]: Па, обично је било сваки дан, значи, навече би било по два стражара, а по дану би био некад један, а некад и два, зависи од околности, ситуације, како када.

Адвокат Јасминка Кузовић: Да ли је било струје у затвору, у том притвору?

Сведок [REDACTED]: Па, мислим, ми где смо боравили, није било струје, али код тамо вероватно да јесте.

Адвокат Јасминка Кузовић: На основу чега то тврдите да је било струје код њих, ако није било у згради?

Сведок [REDACTED]: Вероватно да би они тамо имали неко осветљење, расвету. Али пошто то нама није било дозвољено да имамо, да имамо светло, тамо неки нормалан живот. Они су нама искључивали, али они су вероватно имали. Сећам се некада да је тамо горело светло.

Адвокат Јасминка Кузовић: Чекајте, да ли знате да ли су имали струју или сигурно или?

Сведок [REDACTED]: Па, сада сам навео да смо, ми где смо боравили, значи да нисмо имали, а они где су боравили тамо, стражар и WC је било светла.

Адвокат Јасминка Кузовић: Да ли је Наранчић и даље наставио да долази као стражар после овог догађаја?

Сведок [REDACTED]: После тога догађаја, ја га више нисам видео.

Адвокат Јасминка Кузовић: Хвала.

Сведок [REDACTED]: Не могу се сетити. Ми смо након седам дана, ја мислим да смо отишли у Каменицу, Дрвар, у логор.

Адвокат Јасминка Кузовић: Хвала, немам питања.

Сведок [REDACTED]: Молим.

Председник већа: Ви сте рекли у претходном исказу: „Наранчић Здравко је и даље након овог догађаја долазио, али ређе него пре“. Шта је тачно, да више није долазио или да је долазио и даље?

Сведок [REDACTED]: Па, ја мислим, не могу тачно сада да се сетим да ли је долазио. Можда је повремено да се навраћао, али да је био стражар, ја не верујем да је био, јер кажем, ми смо 21. августа отишли у Каменицу, Дрвар, у логор.

Председник већа: Добро. Овај догађај био је 03. августа. Дакле, Ви сте још двадесет дана ту остали, после овог догађаја?

Сведок [REDACTED]: Ја сам навео негде да се то десило 10. августа, знам да смо брзо отишли горе за Дрвар, значи, сада нисам био прецизан.

Председник већа: Добро, да ли знате име неког од тих десет младића који су се налазили у тој просторији који су тада лишени живота, како Ви то, како сте Ви то сада описали?

Сведок [REDACTED]: Пошто ми нисмо имали прилику никада да са њима контактирамо, пошто су они били цело време изолирани од нас, осталих заробљеника, сећам се само једног имена, Рако да су га звали, црн момак, млад и један је био ту, 16 до 22 године, ја мислим 23 године најстарије лице је било ту.

Председник већа: А зашто је било забрањено да са њима контактирате?

Сведок [REDACTED]: Па, наводно ми смо чули као заробљеници између себе и овај, од других стражара, пошто смо ми излазили често у групама, да чистимо Дрвар, Босанску Крупну, где је српска војска била, да чистимо, тако смо чули да се та група звала „Јокс“, што су имали на леђима истетовирато. Значи, неки су пре, сваком заробљенику је ту било, ја сам тај дан, пре сам видео једну прилику када су излазили они вани, да се перу, да је сваком било на леђима исписан као нешто је било, „Јокс“ и да су се тако звали, наводно да су заробљени негде на Грмечу, тако су добили име по Јоксу, да су они као пружили отпор њима. Ја то сада не могу тврдити, нисам био ту.

Председник већа: Реците нам, у односу на просторију у којој сте се Ви налазили, где је просторија у којој они бораве?

Сведок [REDACTED]: Нисам Вас разумео питање?

Председник већа: Колико су они били удаљени, просторија у којој су се они налазили, колико је удаљена од просторије у којој сте Ви били?

Сведок [REDACTED]: Па, била су врата уз врата, значи само нас је зид један делио, врата су била два метра уз наших врата.

Председник већа: Дакле, просторија до просторије?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. А просторија у којој је био [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Просторија, он је био на почетку, значи, доле, чим се уђе на улазна врата, у ходник за дворану, они су били десно смештени у једну просторију, доле је било сада, шта ја знам.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Можда је била од нас неких петнаест метара, двадесет.

Председник већа: Петнаест метара?

Сведок [REDACTED]: Да, доле, значи на крају ходника. Они су били на почетку ходника, а ми смо били на крају ходника. Али сам чуо јасно када је он позвао [REDACTED] тада.

Председник већа: Да ли можете да се сетите шта је рекао?

Сведок [REDACTED]: Па, ништа, он је само рекао. „[REDACTED]“. Ја сам објаснио да сам ја покушао да изађем, што ме спречио овај Прашчат, на срећу, можда би и ја данас био убијен. И када је овај други доле рекао, да, он је рекао „изађи“. Он је изашао из те просторије, пошто они нису били доле закључани и затворени.

Председник већа: Ко није био закључан?

Сведок [REDACTED]: Па, заробљеници. Значи ми смо били само затворени, али нисмо били закључати, пошто они имају обичај да затворе врата са унутрашње стране ходника, да закључају, али у том моменту нису били закључати.

Председник већа: А како Вам је познато да нисте били закључани?

Сведок [REDACTED]: Па, знамо зато што смо отприлике можда на неких пре него што се десио ратни злочин, убиство, неких двадесет минута да смо имали ручак неки, да је он, да он није долазио горе, само смо ми то ручали и имали тај ручак, врата нису била закључата, сећам се да нису била закључата.

Председник већа: Да ли су све просторије у којима су се налазили притвореници биле отворене, односно нису биле закључане?

Сведок [REDACTED]: Па, преко дана нису, а навече вероватно да су се закључавале.

Председник већа: Добро, Ви сте у претходном исказу рекли да је то било све, да се ово све десило око 15 часова.

Сведок [REDACTED]: Па, знам да је ручак долазио обично око један, пола два, некада је знао закаснити до два.

Председник већа: Око петнаест часова?

Сведок [REDACTED]: Па, тако негде, пола три.

Председник већа: Добро. Да ли има нешто што бисте Ви изјавили пред овим судом, а што Вас нисмо питали?

Сведок [REDACTED]: Па, не знам, ако имате Ви које питање још у вези.

Председник већа: Добро. Да ли неко има неко накнадно питање? Нема. Можемо да отпустимо сведока.

Констатује се да се сведок отпушта.

У односу на трошкове, претпостављам да и за овог сведока је исто правило, да ће трошкове његовог доласка надокнадити Кантонални суд у Бихаћу?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Да, све ћемо ми трошкове сносити.

Председник већа: Добро, можете сведоку да допустите да се удаљи. А позваћете сведока [REDACTED].

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока [REDACTED].

Идентитет сведока утврђен од стране судије Кантоналног суда у Бихаћу Фикрета Хоџића увидом у? Који документ имате пред собом?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Лична карта број [REDACTED] издата од стране МУП [REDACTED].

Председник већа: Ја Вам се захваљујем. Да ли је ту присутан сведок [REDACTED]

Испитивање сведока [REDACTED]

Председник већа: Добар дан, [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Добар дан, добар дан.

Председник већа: Ви сте предложени од стране тужиоца за ратне злочине да будете испитани у поступку против Плавањац Јоје и Наранчић Здравка. Да ли Вам је познато, Ви сте већ давали Ваш исказ у вези дешавања у Основној школи „Петар Кочић“, када сте, према Вашем исказу, били притворени.

Сведок [REDACTED]: Јесте, јесте, познато ми је.

Председник већа: Добро. Оптужене Наранчић Здравка и Плавањац Јоју, да ли познајете?

Сведок [REDACTED]: Познајем, познајем.

Председник већа: Кога познајете?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Кога познајете од њих двојице?

Сведок [REDACTED]: Па, познајем обојицу, Јоја ми је комшија, а и овај је из Сује, значи све су то близу села код мене.

Председник већа: Да ли сте са њима у сродству или завади?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам, оно само смо комшије.

Председник већа: Само сте комшије? Као сведок дужни сте да говорите истину. Давање лажног исказа представља кривично дело. Да ли Вам је јасно ово упозорење суда?

Сведок [REDACTED]: Јасно, јасно,

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално Вашег блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Сведок [REDACTED]: Јасно, јасно.

Председник већа: Јасно?

Сведок [REDACTED], са личним подацима као на записнику Управе полиције Сектор криминалистичке полиције од 11.10.2010. године Унско-санског кантона МУП БиХ.

Оптужене познаје, није у сродству, није у завади, опоменут и упозорен у смислу члана 95 став 1 и 2 ЗКП.

Да ли се заклињете да ћете о свему што пред судом будете питани, говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато, нећете прећутати?

Сведок [REDACTED]: Заклињем се, часни суде.

Председник већа: Након положене заклетве у смислу члана 96 изјави:

Да ли остајете при овом исказу који сте тада дали, да ли постоји неки разлог због чега бисте нешто изменили или имате нешто да додате и употпуните овај Ваш претходно дати исказ?

Сведок [REDACTED]: Па, остајем при тим изјавама, то је то отприлике што сам ја дао изјаве, то је, немам шта изменити, нити додати, то је то.

Председник већа: Добро. Ви сте се изјаснили шта је било почетком августа у овој Основној школи „Петар Кочић“. Да ли можете детаљно да се изјасните. Оптуженом Плавањац Јоји стављено је на терет оптужницом лишење живота једанаест лица, а Наранчић Здравку исто кривично дело у помагању. Да ли можете да се изјасните у односу на убиства тих лица, где сте Ви тада били и шта сте Ви чули или опазили?

Сведок [REDACTED]: Па, ја сам тада био притворен, значи у Основној школи „Петар Кочић“ у Босанској Крупи. Значи, био сам ту у логору. Међутим, прича Јоје Плавањаца почиње прије на дан, отприлике, него се десило тај значи то убојство у Основној школи „Петар Кочић“. Јоја Плавањац је имао трагедију значи прије на дан, имао је конфликт његов отац и његова мати са једним комшијом, где је његова мати убијена. И од тог дана је настао у ствари проблем, јер вероватно Јоја Плавањац, да се није десило то убојство његове матере, не би ни дошао никада у тај логор, јер га ја лично познајем. Међутим, десило се то убојство, он је тражио тог комшију свог, он зна вероватно о коме се ради, овај. Њега је тражио вероватно да га убије, шта је, због чега, не знам, то ми није познато. Међутим, пошто се...

Председник већа: Само моменат. Ја Вас нећу ометати у Вашем излагању, само нам реците, који комшија, ког комшију је он тражио? Да ли знате његово име и презиме?

Сведок [REDACTED]: Комшију не знам, не могу се сетити име. Он је тражио тог комшију који је њему убио матер његову прије на дан, отприлике, јер њетов отац и тај комшија су били у некој завади и мама се ту његова умешала и тај је наводно комшија њему убио матер. И ту је настао проблем, од тада је настао проблем и настало ово што је настало у Основној школи „Петар Кочић“.

Председник већа: Добро. Можете даље.

Сведок [REDACTED]: И нормално тај дан, он је, у ствари, тај комшија што је убио Јојину матер, он је доведен ту вече у тај логор где смо ми били у Босанској Крупи и он је ујутру у раним сатима, значи прије зоре, тај момак је негде одведен, а куд је одведен, не зна нико од нас логораша. И Јоја је онда стигао негде отприлике по подне у тај логор Основна школа „Петар Кочић“. Пошто њега није нашао ту у логору, вероватно да је њега нашао можда се не би ни ово десило што се десило у логору, вероватно би њега убио или нешто урадио. Међутим, пошто њега није нашао, онда је он тако, био је и полупијан и био је бесан и био је сав оно излуђен и онда је настао масакр, какав је настао у Основној школи „Петар Кочић“.

Председник већа: Добро.

Сведок [REDACTED]: Јоја Плавањац је прво ушао у једну просторију где је било десет момака који су се звали „Јоксовци“, тако по неком имену. Како и због чега су добили то име, ја не знам. Скупа са Наранчић Здравком, они су скупа били ту у тој просторији. Ту је отприлике неких можда сат времена било стравично мучење, то је било толико мучење, толики су били крици, јауци, помагања од тих логораша, да се то није могло никако слушати, није се могло никако поднети. То је било стравично, ужасно. И након неких можда сат времена или можда више, не знам тачно, онда су се отворила врата од те наше просторије где смо ми били посебно смештени. На вратима,

врата је отворио Наранчић као чувар логора, а Јоја је стајао иза њега. И Јоја је тражио [REDACTED] да изађе у спортску салу да обави са њим неки разговор. Углавном тај разговор са Седић Тофиком је трајао можда неких десетак минута, петнаест минута, врх главе. Одједном се чуо пуцањ, пуко је пиштољ и онда је отале настао хаос у овој просторији где су били ти момци што су се звали „Јокс“. Ту су у тој сали спортској устрелили, значи тог [REDACTED] и онда су отишли у ову салу где су били ови момци по имену „Јокс“. Њих је било десет у тој просторији и онда су те момке ту све поубијали. Ето то је отприлике тај дан што се десило када је Јоја дошао у логор.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED]: Па, отприлике то је то, значи, то се све десило у неких можда сат, два времена временски и то је све издешавано. Јоја је онда одведен одатле од стране војне полиције, а куд је одведен, не знам, ми стварно не знамо. Ево, то је оно отприлике што се десило тај дан.

Председник већа: Да ли имате питања, тужиоче?

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Ја бих само неке ствари да прецизирам, везано за Вашу изјаву коју сте дали раније. Занима ме, тај догађај када су се отворила врата, дакле оно што сте Ви непосредно видели, дакле, кога сте видели када је Наранчић отворио врата, како сте навели у изјави?

Сведок [REDACTED]: Видео сам Јоју Плавањца где стоји иза Наранчића, значи Наранчић је отворио врата, Јоја је стајао иза њега значи на вратима.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је још неко био са њима, осим њих двојице?

Сведок [REDACTED]: Па, још неко је са Јојом био ту, а ко је, ја ту особу нисам видео. Значи, ко је та трећа особа, мени није познато, нисам је видео, али је био неко са Јојом сигурно још.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли Ви познајете Јојиног оца?

Сведок [REDACTED]: Познам врло добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Је ли био то Јојин отац поред њега?

Сведок [REDACTED]: Нисам га видео, нисам видео и не могу рећи ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, добро.

Сведок [REDACTED]: Јојиног оца [REDACTED] познам врло добро.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле, није он био поред њега?

Сведок [REDACTED]: Није, није, значи нисам видео ту трећу особу и не могу рећи ни ко је био ни ништа.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Имам још једно питање. Да ли допуштате могућност, обзиром на изјаве претходних сведока и ових других, дакле, око распореда дакле временског, да ли је прво почињено убиство ових момака „Јокса“, па онда [REDACTED] или обрнуто?

Сведок [REDACTED]: Прво је устрељен [REDACTED] у спортској сали, па су онда ови момци побијени у својим просторијама тамо.

Заменик тужиоца за ратне злочине: И још једно питање. Да ли сте чули након што је пуцано у те момке, њих десет, да ли је неко можда преживео ту пуцњаву првобитну?

Сведок [REDACTED]: Па, у првом том стрељању је неко јаукао. Сада ко је од тих момака је јаукао, не знам сада, да ли је Наранчић или је Јоја рекао, „де, уби овога, овај је још жив“. То је та прича била само.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле, неко се вратио и онда шта се десило?

Сведок [REDACTED]: Па био још један пуцањ и онда се то све смирило значи.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Дакле неко ко је ту био дакле или Јоја или ...

Сведок [REDACTED]: Или Јоја или Наранчић, не знам, не знам од њих двојице, они вјероватно знају ко је то радио, ја не знам. Не могу рећи...

Председник већа: Само моменат, у ствари завршите тужиоче, можда ћете поставити то питање које ...

Заменик тужиоца за ратне злочине: Завршио сам.

Председник већа: Да ли је дошао неко са стране у међувремену, војна полиција или неко у том моменту када Ви чујете то: доврши? Или су они још увек били сами?

Сведок [REDACTED]: У том моменту кад су они то поубијали све, значи, стигла је након неких можда двадесетак минута, пола сата, стигла је војна полиција српске полиције и њих су онда одвели, куд, у којем правцу не знам.

Председник већа: Дакле, после тога?

Сведок [REDACTED]: Јоја је удаљен отален, значи с тог мјеста.

Председник већа: Добро. А да ли је војна полиција стигла тек када је све било готово? Дакле, прво чујете да пуца, да су убијена ова лица, затим чујете да неко каже: доврши, затим поново чујете пуцњеве. Да ли је полиција после тога дошла или пре тога?

Сведок [REDACTED]: После, после, значи кад је све ријешено, кад су они поубијани, полиција је онда стигла, и онда су одвели Јоју, куд у ком правцу, то ја не знам.

Председник већа: Да ли сте после одвођења Јоје чули неко запомагање повређених, рањених?

Сведок [REDACTED]: Не, не, они су, одмах су били поубијани на лицу мјеста. Једино што је тај један наводно био жив можда пар минута после те пуцњаве и њега су убили одмах.

Председник већа: Пре доласка војне полиције?

Сведок [REDACTED]: Да, да. Кад је стигла војна полиција све је било ријешено, то је све било поубијано, само је крв онда плутала по ходнику и то је то.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала поштовани суде, немам више питања. Хвала.

Председник већа: Немате других питања. Да ли неко од бранилаца оптужених има питања? Изволите. Представите се само.

Адвокат Јасминка Кузовић: Адвокат Јасминка Кузовић, бранилац Наранчић Здравка. Хтела сам само да Вас питам да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Адвокат Јасминка Кузовић: Да ли познајете [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Познајем, познајем, био је са мном у логору.

Адвокат Јасминка Кузовић: Да ли је био са Вама тог дана када се десио спорни догађај?

Сведок [REDACTED]: Они су били у једној просторији, ми смо били у другој, али знам, били смо у истом логору.

Адвокат Јасминка Кузовић: Хвала, немам више питања.

Председник већа: Да ли други бранилац има питања?

Адвокат Александар Ивковић: Немам судија питања.

Председник већа: Оптужени? Добро.

Ово смо Вас питали зато што је претходни сведок [REDACTED] изјавио да је чуо два пуцња по доласку војне полиције, да има сазнања да је дошла војна полиција и да је након тога, да су након тога убијена два повређена?

Сведок [REDACTED]: Не, мислим знам да је наводно један или да ли двојица, не знам ни ја сигурно, нису били одмах убијени, значи по том стрељању.

Председник већа: Али сте сигурни да је то било пре доласка војне полиције?

Сведок [REDACTED]: Па то је био, то је био хаос, то је била катастрофа, хаос, страх значи, то се све издешавало, ту је настао хаос, значи долазак војне полиције, војске РС-а, углавном не знам ни ја ко је све долазио, углавном у том свему је Јоја значи уклоњен и одведен отален.

Председник већа: Само моменат, ово је јако важно. После његовог уклањања није било запомагања?

Сведок [REDACTED]: Није, није више било ништа.

Председник већа: Колико сте Ви били удаљени од те просторије у којој су били ових десет момака, у којој су били притворени ови момци?

Сведок [REDACTED]: Па то је био значи ходник неки значи можда 4 до 5 метара отприлике дужине тако.

Председник већа: А да ли је [REDACTED] био ближе њих, у просторији ближе њих?

Сведок [REDACTED]: Јесте, они су били соба до собе, одмах.

Председник већа: Соба до собе. Да ли сте Ви могли јасно могли да чујете шта се дешава?

Сведок [REDACTED]: Па нормално, нормално, мала је то просторија, мали је то простор и пуцњеви се чују, чују се разговор, нормално да се онда чују пуцњи.

Председник већа: Ви тврдите да је најпре убијен [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Претходна два сведока [REDACTED] и [REDACTED] су се мало другачије изјаснили, они су рекли да су најпре чули десет пуцњева, а затим да су чули два пуцња и да је тада убијен [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: По моме значи, ја сам дао такву изјаву и држим се те изјаве, знам да је [REDACTED] први изведен, да је устрељен у спортској сали, у вези неког конфликта Јоје и [REDACTED] брата, они су имали неки конфликт прије, [REDACTED] је само због тога јадник убијен, ни због чега другог.

Председник већа: Добро. Ви сте навели у Вашем претходном исказу да сте Ви водили неки дневник који сте предали Суду БиХ о дешавањима у тој школи?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли је тај Ваш дневник и даље у Суду БиХ?

Сведок [REDACTED]: Јесте, у Суду БиХ у Сарајеву.

Председник већа: Добро. Тада сте рекли да сте описали поступање Наранчић Здравка, тадашњег стражара у овој школи. Да ли можете да се изјасните у кратким цртама, на шта сте мислили, како је то било његово поступање?

Сведок [REDACTED]: Па то су углавном логор Основна школа "Петар Кочић" је био отвореног типа, значи то је могао доћи ко је год хтео, могао је ударати, мучити, могао је радити шта је год хтео. Наранчић Здравко је био један од тих који је пуштао, значи ко је год имао жељу да дође, да млати и да удара, да се иживљава, он је једноставно пуштао људе и пијане и полупијане и надрогиране и људи су долазили једноставно радили шта су хтјели.

Председник већа: Да ли је постојао неки стражар који се понашао према вама другачије, који је био коректан?

Сведок [REDACTED]: Па био је, био је један мали [REDACTED] из Босанског Новог који је био стварно момак екстра, био је неки [REDACTED] из Јасенице, презивао се [REDACTED] ајмо рећи да је и он био исто колико толико коректан, е сад овиси у каквом стању, ако су били у пијаном стању онда ту није било коректно, то је било онда само мучење, млађење, стравично ето, страва и страва и готово.

Председник већа: Добро. Ви сте навели у односу на ове младиће, групу младића које су називали групом "Јокс", да је било њих десет. На основу чега тврдите категорично да их је било десет?

Сведок [REDACTED]: И био је један значи [REDACTED] који је ту носио храну њима сваки дан, он је једини улазио код њих. И он је знао тачно да њих има десет, тако да нам је кад идемо радити на присилни рад у град, он нам је говорио у каквом стању су они.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да су тројица били Ваши рођаци?

Сведок [REDACTED]: Јесу, тројица, комшије моје и [REDACTED] четврти, њих четворица су моје комшије и рођаци.

Председник већа: Да ли можете сада да наведете њихова имена?

Сведок [REDACTED]: [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED]. Ова два [REDACTED], то су ми стричевићи рођени.

Председник већа: Да ли је [REDACTED] припадао тој групи "Јокс"?

Сведок [REDACTED]: Не, он је био у нашој групи, значи ће смо ми били притворени. Није имао везе никакве са овом групом "Јокс".

Председник већа: Добро. Ви сте навели у Вашем претходном исказу да је било седам момака из Окреча, који су углавном били презиме [REDACTED]. Да ли знате имена неког од њих?

Сведок [REDACTED]: Не знам, не знам имена, само знам да су се презивали (прекид везе...01.38.07), да су била та два презимена.

Председник већа: Добро. Ви сте навели тада у Вашем исказу да је ноћ пре убиства, пре свитања доведен у ову школу и неки [REDACTED] који је убио Јојину мајку и сада сте се изјашњавали о узроцима, по Вашем мишљењу, који су довели до овог догађаја и рекли сте да сте то чули од притвореника [REDACTED].

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Добро. И Ви сте навели након тога у овом Вашем исказу да је тог јутра око 09-10 у логор дошао неко да се чула галама из ходника, псовање и тај неко питао за [REDACTED] или [REDACTED], да Вам се тај глас учинио познатим, и да је то био глас Јоје Плавањца, а сада кажете да је то било у поподневним сатима. Да ли је ово нека грешка, омашка, да се то дешавало од 09 до 10?

Сведок [REDACTED]: А то је било, да ли је било прије подне или поподне, не знам, стварно не могу се више сјетити, јер то је било давно, значи било је тог дана то.

Председник већа: Добро. Ви кажете да је све то трајало два сата, претходна два сведока [REDACTED] и [REDACTED] сада на претресу дајући свој исказ потврдили су да је све то трајало јако кратко, око десетак минута. Па да ли сте Ви сигурни да је то било два сата, да је трајало два сата?

Сведок [REDACTED]: Ово мучење је трајало сигурно неких сат времена у овој просторији ће је била та група "Јокс", а ово што се тиче стрељања, убојства је трајало десетак минута и ту је прича била завршена. Јер док је [REDACTED] устрељен одмах су упали у ту просторију ће је била та група "Јокс" и они су одмах смакнути, значи то је било све у тих неких максимално десет минута, у врх главе.

Председник већа: А пре тога је било мучење?

Сведок [REDACTED]: Па било је. Ови момци ће су били, та група "Јокс" њих су стварно мучили, сад временски оно говорим сат времена, минут у логору је сат времена, оно кажем, да ли је то било пола сата или четрдесет минута или сат времена, оно, али знам да је било стравично мучење.

Председник већа: Добро. Дакле, било је најпре мучење ових младића, затим је убијен [REDACTED] и на крају су убијени ови младићи по Вашем сећању?

Сведок [REDACTED]: Да, то је колико се ја сјећам.

Председник већа: Добро. Ви кажете да сте чули Здравков глас који говори: ево још један врати се доуби га, а затим се чуо још један пуцањ. То мислите на ово што говорите да сматрате да је један преживео и да је на крају убијен?

Сведок [REDACTED]: Па један од тих десет момака значи тај први пуцањ кад се десио није био одмах убијен, није одмах мртав био. Тако да сам чуо ђе Здравко виче: „ево овај један се још врти, доубите га“.

Председник већа: А затим сте рекли у Вашем исказу да сте недуго затим чули кретање кроз ходник већег броја људи. Да ли то значи да на крају конкретизујемо и прецизирамо да су сви као што Ви тврдите били убијени пре доласка војне полиције или већ оних који су после тога дошли?

Сведок [REDACTED]: Нисам разумио питање.

Председник већа: Након тога, Ви сте се изјаснили да сте чули ову наредбу да је неко наредио односно да сте чули Здравков глас који говори: ево још један, врати се па га уби. Да сте чули после тога пуцањ, а да сте недуго затим чули кретање кроз ходник веће групе људи.

Сведок [REDACTED]: Након тог убојства значи ту је стигла да ли војска да ли војна полиција, ја не знам, стигла су два возила, да ли су то били pinzgaueri, камиони, немам појма, стигли су можда, петнаест људи, немам појма ко је, и они су хтјели што прије да те значи момке који су побијени, да их што пре уклоне отален. Значи ту је настао тај, уклањање те крви, значи да се ти значи што су побијени да се одмах отален евакуишу, да се смакну и да се гоне отален што прије.

Председник већа: Ви кажете да сте познавали ... Можете да завршите.

Сведок [REDACTED]: Ту је стигло значи група људи, не могу ја рећи сад да ли је било десет или петнаест, углавном су, два су возила стигла, и стигла је група људи, да ли је то било пет, десет, не могу рећи ја, кад не знам, нисам видио никога.

Председник већа: После њиховог доласка дакле нисте чули никакве пуцње?

Сведок [REDACTED]: Не, не, не.

Председник већа: Добро. Ви сте изјавили да сте познавали оца Плавањац Јоје, [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Јесам, јесам, врло добро.

Председник већа: Оптужени Плавањац Јоја је у својој одбрани и у претходном поступку и пред овим већем на главном претресу тврдио да то није учинио он него његов отац. Да ли сте иједног момента чули да се помиње тада име [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не, не. То зна значи Наранчић и Јоја знају ко је њих поубијао, ја, од нас логораша нико не зна. Да ли је ту био Јојин отац или није, ја га нисам видио лично, и не могу рећи да је био ту присутан. Можда јесте био, ја нећу грешити душу ни да јесте ни да није, ја га лично нисам видио, а нисам чуо, нико од тих

присутних стражара или било ко да спомиње његово име значи. Цијело се време говорило само име Јоја, Јоја, Јоја.

Председник већа: Када? После овог догађаја?

Сведок [REDACTED]: Име [REDACTED] нисам, нисам стварно чуо, ја нисам чуо, можда је неко чуо од других логораша, ових што су били ближе у просторијама, али ми у овим просторији гдје смо били нисмо чули, значи, име да се спомиње његовог оца.

Председник већа: Ви кажете сви стражари су помињали Јоја. Да ли то у наредним данима после овог догађаја или тада тог дана?

Сведок [REDACTED]: Не, тај дан само кад је то било, то је било и више о томе се није причало. Није то нико више спомињао ни Јоју, ни никога, углавном то је било, ту је прича завршена са тим даном сва.

Председник већа: Добро. Кажете да су сви од стражара помињали само Јоју. Да ли можете да се сетите који од стражара? Да ли можете да нам наведете неко име тих стражара?

Сведок [REDACTED]: Наранчић Здравко је био тај дан једини на смјени, он је био са њим, значи ту није био ниједан други, ја мислим да није био ниједан стражар осим њега.

Председник већа: И Ви сте тада чули да се Наранчић само обраћа именом Јоја, да не помиње име [REDACTED], на то сте мислили?

Сведок [REDACTED]: Та војска кад је стигла, војна полиција, колико је стигло, како, углавном само је спомињато Јојино име: водите Јоју одален, поубијаће све људе, гоните Јоју одален, само је значи та прича била. Никаква друга прича није била.

Председник већа: Е то сам Вас питала. Да ли можете само још да нам кажете да ли се сећате с ким сте Ви све били у соби?

Сведок [REDACTED]: Био сам ја, [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], био је момак [REDACTED], мислим се презивао, био је [REDACTED] и био је [REDACTED].

Председник већа: Добро. Ви сте детаљно у Вашем исказу описали како је дошло до убиства ових младића, њих десет и навели сте тада да се из правца свлачионице у којој су били момци из групе "Јокс" чула вика и галама и глас Плавањца који говори: устајте на ноге, уза зид.

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Да ли је то био глас Јоје Плавањца?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Како знате?

Сведок [REDACTED]: Па отприлике сам претпоставио пошто знам глас Наранчића, тада сам га познавао, био је чувар логора, био је, е сад, како познајем, мислим ја претпостављам да је био његов глас, да ли је био (**прекид везе...01.47.08...**) не знам, али ја претпостављам да је био његов глас, јер у свој тој причи се спомињало само Јојино име, значи није се спомињало никако име [REDACTED], његовог оца покојног.

Председник већа: Није се спомињало, добро.

Сведок [REDACTED]: Ја можда грешим, ја можда грешим, али говорим значи оно што сам ја чуо, ја само то говорим.

Председник већа: Ви сте као сведок дужни да се изјасните о ономе што сте чули или опазили и дужни сте да говорите истину и немате потребе да се било коме извињавате или да се устручавате због било каквих разлога да изнесете оно што сте видели или опазили. Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED]: Ја немам.

Председник већа: Да ли можемо да отпустимо сведока? Можемо.

Позивам судију Фикрета Хоџића, може сведок да се удаљи, а позваћете следећег присутног сведока [REDACTED].

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се у доказном поступку изведе доказ испитивањем сведока [REDACTED].

Испитивање сведока [REDACTED]

Идентитет сведока утврђен од стране судије Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрета Хоџића, увидом у...

Судија Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрет Хоџић: Само још мало, није свједок ушао у судницу.

Председник већа: Добро.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу, Фикрет Хоџић: Идентитет сведока [REDACTED] утврђен је на основу личне карте број [REDACTED] издата од стране МУП-а [REDACTED]

Председник већа: Добро. Да ли је сведок ту присутан?

[REDACTED], је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Идентитет сведока утврђен од стране судије Кантоналног суда у Бихаћу, сведок са личним подацима као на записнику у претходном поступку.

Ви сте испитани у претходном поступку пред службеним лицем Управе криминалистичке полиције, Сектор криминалистичке полиције Унско-Санског кантона, када сте дали Вашу изјаву. Предложени сте од стране тужиоца за ратне злочине да будете испитани на овом главном претресу.

Да ли познајете овде присутне оптужене у овом кривичном поступку Плавањац Јоју и Наранчић Здравка?

Сведок [REDACTED]: Плавањац Јоју не познајем, а Наранчић Здравка познајем добро.

Председник већа: Добро. Да ли сте у сродству или сте у завади?

Сведок [REDACTED]: Не разумијем?

Председник већа: Са Наранчић Здравком. Кажете Наранчић Здравка познајете?

Сведок [REDACTED]: Па познајем га, био је тамо чувар ђе смо ми били у школи "Петар Кочић", он је био чувар горе нас заробљеника и тако.

Председник већа: Само га познајете из тих околности?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Не пре тога?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро. Нисте дакле у сродству, нисте ни у завади?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Добро.

Од оптужених познаје оптуженог Наранчић Здравка са којим није у сродству ни у завади.

Као сведок дужни сте да говорите истину, давање лажног исказа представља кривично дело.

Да ли Вам је јасно ово упозорење?

Сведок [REDACTED]: Па,јесте ми јасно.

Председник већа: Нисте дужни да одговарате на питања којима бисте себе или евентуално свог блиског сродника изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном прогону.

Да ли Вам је јасна ова поука?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Председник већа: Да ли се заклињете својом чашћу да ћете о свему што пред судом будете питани говорити само истину и да ништа од онога што Вам је познато нећете прећутати?

Сведок [REDACTED]: Да Вам кажем, од тога је прошло 25 година.

Председник већа: Само Вас питам да положите заклетву. Да ли се заклињете?

Сведок [REDACTED]: Заклињем се да ћу истину говорити оно што знам.

Председник већа: Добро.

Сведок опоменут, упозорен у смислу члана 95 став 1 и 2, након положене заклетве на основу члана 96 ЗКП-а изјави.

Изволите, можете се изјаснити. Ви сте већ дали Ваш исказ. Само нам реците најпре да ли остајете у свему при наводим тог исказа који сте претходно дали?

Сведок [REDACTED]: Па, остајем.

Председник већа: Остајете у свему, добро. Ево, да ли можете да нам овде пред овим већем, присутнима оптуженима, њиховим браниоцима и тужиоцем опишете шта се то дешавало почетком августа, тачније 03. августа '92. године у овој школи "Петар Кочић", општина Босанска Крупа?

Сведок [REDACTED]: Па да вам кажем ми смо као заробљеници овај били у школи "Петар Кочић", нормално ишли смо радити све што су нам рекли, наредили, и тако, морали смо тако то све слушати, поштовати, а касније што се тиче тог Плавањца, Јоје, ја њега не знам, нисам ја њега видио, нормално. Онда је дошао и ови момци што су били до нас у другој просторији, чуло се прво као неко испитивање, нешто као галама, тамо туча тамо, шта је, не знам ни ја, онда пуцањ се чуо. Ја то што кажем, то сам запамтио, то знам. Касније је изашао тај Јоја, ја не знам, и неко је био вани, а два су се гласа чула унутра у тој сали ђе су ти момци поубијани, овај: „спас, докторе, дај воде, спас“. Не знам, неко је рекао: „сад ћу ти ја дати спас“, овај, и ушао и исто се чула два, три пуцња. Е кад је касније тај човјек, ко је, је л` тај Јоја, овај, изишао, ко је био са њим, ја не знам, само знам да смо чули, прозори нису били, стакла од прозора ђе смо били, неко је рекао: шта уради, да му бога, да му бог мајку, да сам знао не би дошао с тобом. Е, тако то. Е, тога се ја сјећам. И овај, тај је рекао, каже: „шта их жалиш, јебо им...“ тако и да нама мајку, и ето тако. А био је, на дужности је био Наранчић Здравко и он је пустио тог, тог Јоју, да уђе унутра и да направи што је

направио. Онда касније након, не знам, сад не могу рећи тачно, је ли дан, два, онда смо ми ишли па смо ће су ти момци поубијани, тамо у спортској сали и овде у овој соби до нас, учиниоци, па смо чистили ту крв и то тако. И ето тако, тако то смо радили.

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED]: Молим?

Председник већа: Да ли имате још нешто да изјавите?

Сведок [REDACTED]: Па не, не знам, више не сјећам се ничега, не знам шта би вам рекао кад се не сјећам.

Председник већа: Добро. Да ли Вам је познато, Ви сте рекли да је била ту група "Јокс", момци које су стражари називали групом "Јокс"?

Сведок [REDACTED]: Па јесте, било им је написато на леђима са неким спрејом "Груп Јокс", они су били до појаса голи, али ми их нисмо видјели, него једино туда случајно кад радимо нешто и онда у пролазу, али оно нисмо били у истој.

Председник већа: Да ли Вам је познато колико је њих било у тој групи коју су називали "Јокс", колико је њих било у тој групи?

Сведок [REDACTED]: Ја, сад ја не знам тачно, нисам их бројао, али ја мислим десет, једанаест, дванаест, ту ...

Председник већа: Нисте сигурни, али од десет до дванаест, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па, ето, ја то отприлике кажем, тако, ето ти.

Председник већа: Добро. Ви сте навели да су они били затворени у соби која се налазила до собе у којој сте и Ви били?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: Да ли се сећате са ким сте Ви били у соби? У просторији?

Сведок [REDACTED]: У овој просторији ће смо ми били, били су ова сва четири што су прије мене били свједоци, и било их је још, али од тих су помрли, сад да не набрајам [REDACTED], [REDACTED] и не знам ни ја тако, о ти су људи помрели, о тих нема живих међу нама и тако.

Председник већа: Добро. Ви сте се изјашњавали о самом убиству ових младића у Вашем претходном исказу и рекли сте да је то било, немате праву оријентацију о времену, али да је то било негде око поднева.

Сведок [REDACTED]: Па тако нешто, сад не знам, нисмо ми имали сата, нисам ја знао колико је сати, ни који дан, ни који датум, ништа. Ја бар нисам знао, ето ти.

Председник већа: Добро. Ви сте тада говорили да сте чули више, да сте чули најпре јауке, да сте чули галаму, испитивање из те просторије у којој су се налазили ови младићи, да сте након тога чули пуцње, а затим да сте чули и један пуцањ из сале. Па да ли је то хронолошки било тако?

Сведок [REDACTED]: Па тако сам, јер кад смо ишли тамо у салу чистити ту крв и овамо у ову собу и то, у ћошку сале те спортске сале је била једна рупа куд је метак прошао у висину од тога човјека, који је био ту у сали убијен.

Председник већа: Добро. Да ли можете сада прецизно да се изјасните о самом том догађају, ко је то урадио, кога сте видели и како се то дешавало? Дакле, Ви чујете око поднева да се чују из те просторије у којој се налазе младићи, које стражари зову групом "Јокс", запомагање, дакле прво сте чули запомагање у тој просторији?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Председник већа: А да ли сте претходно чули или видели да неко долази у ову школу са стране, мимо стражара који је већ ту са вама?

Сведок [REDACTED]: Нисам, не знам.

Председник већа: Нисте то чули да је неко дошао? Нисам Вас чула, биле су очигледно неке сметње. Нисте ни чули нити видели нити је било ко коментарисао да је видео да неко долази у школу са стране?

Сведок [REDACTED]: Не, нисам, нисам.

Председник већа: Нисте?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Ови сведоци, кажете, били сте са њима у истој соби који су саслушани пре Вас, они сви говоре да су видели овде присутног оптуженог Јоју Плавањца да долази.

Сведок [REDACTED]: Па, ето ти, ја га нисам видео, ја кажем не могу рећи да сам видео, када нисам.

Председник већа: А да ли сте чули да се међу осталима ту у тој просторији где се Ви налазите, говори да он долази, да га је неко видео?

Сведок [REDACTED]: Нисам Вас разумео, била је сметња нека.

Председник већа: Да ли сте тада чули да неко помиње Јоју Плавањца ту у Вашој соби, баш у тој просторији где се налазите?

Сведок [REDACTED]: Па, ови што су били, моје колеге са мном, они су њега ваљда и познавали горе, да су комшије, шта ја знам, ето тако, не знам, тамо околo Крупе.

Председник већа: А да ли се Ви сећате, да ли је тада неко помињао његово име?

Сведок [REDACTED]: Једино када су ови момци поубијани, када је изашао тај који их је поубијао, јел тај Јоја, ја не знам, јер му нисам ја видео, рекао је тај неко, вани, чули смо с вана где каже: „А шта уради, куд дојде с тобом“ да му бога, да му мајку, то све.

Председник већа: Да је то неко рекао, „куд дођох са тобом“?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: А да ли је поменуо име, Јоја?

Сведок [REDACTED]: Па, поменуо је тај, „Јоја, куд дођох са тобом, шта уради“.

Председник већа: Тако је рекао?

Сведок [REDACTED]: Тако је рекао вани. Ја сам то чуо.

Председник већа: А да ли сте чули ко је то био са Јојом тада?

Сведок [REDACTED]: Не знам, не.

Председник већа: Добро. Да ли сте Ви чули тада више гласова у ово време када чујете пуцње, да ли чујете више гласова или само чујете једно лице да говори?

Сведок [REDACTED]: Па, отприлике се чуло, једно, да се ја могу сетити. Није више чуло се.

Председник већа: Да ли можете да поновите, обзиром да Вас нисмо добро чули због сметњи?

Сведок [REDACTED]: Отприлике један, два гласа сам ја могао, колико сам запамтио, отприлике тако. А нисам чуо више гласова.

Председник већа: Да ли Вам је неки глас био познат?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Да ли сте чули овде присутног Наранчић Здравка, да ли је он тада био ту?

Сведок [REDACTED]: Ја не знам, он је био на дужности када је тај ушао и поубијао ове. А ја њега нисам чуо, нити сам видео. Нисмо смели из те собе, ја нисам смео, нисам изашао никуд, овај до сутра ујутру.

Председник већа: Ви сте мало другачије рекли када сте испитани тада. Ви сте изјавили: „Чуо сам разговор који је долазио из ходника. Разумео сам да један од њих

рече - „шта уради“, при чему је опсовао мајку, а онда се чуо исти глас: – „да сам знао, не би кренуо са тобом“, а онда други глас који говори „Јел ти их жао, што их жалиш“ и псовка. А затим се из просторије где је била група „Јокс“ чула два гласа, један је викао „дај воде“, а други „спас, докторе“, а након тога из ходника се чуо глас „разумео сам да каже, сад ћу ти ја дати спас“ и после тога чула су се два или три пуцња. Да ли је то било тако?

Сведок [REDACTED]: Тако је то било, тачно.

Председник већа: Тако сте Ви рекли у овом Вашем исказу.

Сведок [REDACTED]: Тако, тако.

Председник већа: Да ли Вам је познато да ли је долазила војна полиција у вези овог догађаја?

Сведок [REDACTED]: Не.

Председник већа: Није Вам познато?

Сведок [REDACTED]: Није ми познато, не знам.

Председник већа: Добро. Ви сте рекли да се након тога чуо пуцањ из сале и после тог пуцња да се ништа није чуло, све до навече када сте чули звук камиона.

Сведок [REDACTED]: Па, не знам колико је било, после подне. Сада ја не знам тачно колико је било, али оно предвече, тако. Ја сам то онако отприлике говорио. Када је то све урађено, онда се чуо неки звук камиона, вани тако да су онда они њих тамо вукли кроз тај ходник, па их горе бацали у тај камион.

Председник већа: Добро, реците ми, да ли су ове просторије у којима су била притворена лица, да ли су се закључавале?

Сведок [REDACTED]: Не знам.

Председник већа: Да ли сте могли да излазите из тих просторија, када год имате потребе за тим или сте морали да зовете стражара да вам отвори?

Сведок [REDACTED]: Морали смо куцати на врата да стражар отвори.

Председник већа: Да ли је он тада откључавао или је само отварао врата?

Сведок [REDACTED]: Ова наша где смо ми били, не. Није ни отварало се, ни закључавало, ја колико се могу сетити тако.

Председник већа: Добро. А да ли се нека просторија закључавала?

Сведок [REDACTED]: Вани у те школе, врата, била су жељезна врата, она су се закључавала.

Председник већа: То су улазна врата на која се улази у ову школу, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Тако, тако је.

Председник већа: Добро. Ко је могао да отвори та врата и коме су могла да се отворе? Ко је имао приступа у ову школу која је тада била притворска јединица?

ведок [REDACTED]: Само који су били на пример чувари.

Председник већа: Само стражари су могли да уђу?

Сведок [REDACTED]: Они су имали кључ и они су откључавали и закључавали. Ми када идемо нешто радити вани када нас одведе, нас три, четири, пет, небитно, овај и када се враћамо, откључава и ми улазимо и тако.

Председник већа: Добро. Да ли је пре овог догађаја или након овог догађаја неко долазио осим стражара? Да ли су долазила нека лица која су била у униформама или у цивилу, да ли су имали разлога да долазе и да ли су долазили?

Сведок [REDACTED]: Не знам, не бих Вам могао рећи то када не сећам се.

Председник већа: Неко од војних старешина, полицијских старешина?

Сведок [REDACTED]: Нисам, нисам видео, нисам видео, не могу то рећи.

Председник већа: Дакле, у том периоду док сте се налазили као притворено лице у овој школи, Ви сте виђали само стражаре?

Сведок [REDACTED]: Да, само стражаре и када идемо радити оно вани, чистити улице и шта ја знам, шта нам нареде да радимо, онда смо видели нормално војску и тако,

Председник већа: Добро. Да ли има питања за овог сведока? Изволите, тужиоце.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Заменик тужиоца за ратне злочине Бруно Векарић. Добар дан.

Сведок [REDACTED]: Добар дан.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Само једно питање, прецизирање. Судија Вас је на неки начин већ испитала. Међутим, само једна ствар ми није јасна. Када сте чули та два гласа, чули сте два гласа, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Тако је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Да ли је могуће да је један од та два гласа био Наранчићев глас?

Сведок [REDACTED]: То су били гласови од ових момака што су били до нас, у просторији.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Не, не, али ја Вас питам за, рекли сте на питање судије, колико је гласова било, мисли се на ове људе који су извршили тај, то убиство, колико је њих било, колико сте гласова чули, пошто Ви, јел тако, ништа нисте видели, само сте чули?

Сведок [REDACTED]: Па, нисам видео, никога нисам видео. Чуло се, ето, кажем, тако, два, три гласа, шта ја знам, али ја не знам ко је, шта је.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Два, три гласа, не рачунамо „Јокс“ групу, односно ове младиће, је ли тако?

Сведок [REDACTED]: Па, чуло се, тако сам нешто приметио, не знам, не знам, не могу Вам рећи тачно када.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Добро, немам више питања.

Председник већа: Добро, конкретно, да ли сте након овог догађаја сазнали колико је лица тада дошло у школу?

Сведок [REDACTED]: Касније тог догађаја?

Председник већа: Да, после тог догађаја, да ли Вам је познато, да ли Вам је сада познато, ко је тада дошао у школу и ко је поубијао ове младиће и [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Не, није, мени није било познато, нег сам од ових сада што су били преда мном, ове моје колеге, они су ту из Крупе, ова двојица, [REDACTED] и овај, они су ту и они лично познају тог човека.

Председник већа: Ког човека?

Сведок [REDACTED]: Па тог, Јоју Плавањца.

Председник већа: Плавањца Јоју и од њих сте то чули?

Сведок [REDACTED]: Да.

Председник већа: Када, сада, данас или раније?

Сведок [REDACTED]: Па и раније, јер ми смо оно, када се састанемо, ја сам овамо од Бихаћа двадесет километара, а они су Босанска Крупа тамо и ми смо се у логору упознали тако као заробљеници и то.

Председник већа: И некада се састанете и причате о томе. А тада када сте се још налазили у школи, након овог догађаја, да ли сте тада детаљније, пошто Ви нисте доста тога опазили у том моменту, да ли сте након тога детаљније нешто сазнали и од кога сте сазнали?

Сведок [REDACTED]: Ништа, ништа ја касније сазнао нисам, нити ме то интересовало.

Председник већа: Добро, изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Хвала, поштовани суде, немам више питања.

Председник већа: Да ли браниоци имају питања?

Адвокат Александар Ивковић: Бранилац окривљеног Плавањца, адвокат Александар Ивковић. Само једно питање за сведока. Од првог крика или јаука, како сте објашњавали па до задњег овог пуцња, колико је то све по Вашој процени отприлике трајало?

Сведок [REDACTED]: Ја Вама могу рећи отприлике.

Адвокат Александар Ивковић: Колико се сећате, не тражим.

Сведок [REDACTED]: Било је неких, можда неких десетак минута, не знам, тако негде, отприлике Вам кажем, не знам тачно.

Адвокат Александар Ивковић: Хвала Вам, немам више питања.

Председник већа: Да ли други бранилац има питања?

Адвокат Јасминка Кузовић: Адвокат Јасминка Кузовић, бранилац Наранчић Здравка. Хтела бих да Вам поставим питање, да ли сте можда чули препирку између Наранчић Здравка и тог лица које је та лица убио, односно да ли сте чули да Наранчић Здравко каже: „шта си учинио?“

Сведок [REDACTED]: Ја не знам, је ли Наранчић Здравко рекао „шта си учинио“ и да је опсовао или је неко други. Ја немам појма, не знам.

Адвокат Јасминка Кузовић: Да ли знате [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Да.

Адвокат Јасминка Кузовић: Да ли је био са Вама у соби?

Сведок [REDACTED]: Јесте.

Адвокат Јасминка Кузовић: Да ли знате [REDACTED]?

Сведок [REDACTED]: Знам.

Адвокат Јасминка Кузовић: Хвала, немам питања.

Председник већа: Добро. Да ли оптужени имају питања за сведока? Немате. Наранчићу, нема питања. Да ли можемо да отпустимо сведока?

Констатује се да се сведок отпушта из заседања. Позивам судију Фикрета Хоџића у односу на трошкове, претпостављам као и са претходним сведоцима?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Сносиће суд трошкове.

Председник већа: Сносиће суд. Ми смо тиме испитали све сведоке који су приступили, чије је присуство обезбеђено. Да ли се евентуално у међувремену јавио сведок [REDACTED]?

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Није.

Председник већа: Није се јавио. Ја Вам се захваљујем. Можемо да се одјавимо.

Судија Кантоналног суда у Бихаћу: Довиђења.

Председник већа: Довиђења.

Након испитивања ових сведока одредићемо паузу у трајању од петнаест минута, а затим ћемо наставити главни претрес.

После паузе у 12,22 **наставља се** главни претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши увид у писану документацију.

Ми смо у међувремену добили податак, да су преминули сведоци [REDACTED] и добили смо извод из Матичне књиге умрлих, а такође и сведок [REDACTED], као и сведок оштећена [REDACTED], мајка покојног [REDACTED] и сада ћемо извршити увид у ове документе, изводе из Матичне књиге умрлих.

Врши се увид у:

Извод из Матичне књиге умрлих БиХ, Унско-санског кантона, општина Сански Мост, која се води за место Доњи Каменград, број 43 за 2018. годину за лице [REDACTED].

Молим режију да укључи мониторе.

Увид у:

Извод из Матичне књиге умрлих БиХ, Унско-санског кантона, општина Босанска Крупа, која се води за место Велики Бадић, број 6 за 2018. годину за сведока [REDACTED].

Увид у:

Извод из Матичне књиге умрлих БиХ, Унско-санског кантона, општина Бихаћ, који се води за место Кулен Вакуф, број 26 за 2017. годину за сведока [REDACTED]

Увид у писану документацију извршен.

Да ли има неких примедби на ове изведене доказе? Изволите, тужиоче.

Заменик тужиоца за ратне злочине: Немам примедбу, имам предлог, да се у складу са чланом 406 први став тачка 1, сачини увид у исказ, односно упознавање са садржином записника о саслушању сведока.

Председник већа: Изволите, браниоци.

Адвокат Александар Ивковић: Остављам суду на оцену.

Председник већа: Остављате суду на оцену. Други бранилац?

Адвокат Јасминка Кузовић: Остављам суду на оцену.

Председник већа: И Ви такође остављате суду на оцену. Добро.

На основу члана 406 став 1 тачка 1 врши се увид у:

Изјаву сведока [REDACTED] дату под бројем 05-1-04-5-1583/10 од 06.10.2010. године са записника Управе полиције, Сектор криминалистичке полиције Унско-санског кантона МУП БиХ.

Можете да укључите мониторе.

Врши се увид у:

Исказ сведока [REDACTED] дат на записнику пред Управом криминалистичке полиције Унско-санског кантона под бројем 05-1/04-5-1181/10 од 14.07.2010. године.

Да ли има примедби на ове изведене доказе?

Примедби на изведене доказе није било.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

УСВАЈА СЕ предлог заменика тужиоца за ратне злочине са главног претреса од 03.10.2018. године и у доказном поступку одређује се испитивање сведока [REDACTED], представника Института за нестала лица БиХ, а на околности момента смрти лица наведених у оптужници, имајући у виду достављене изводе из Матичне

књиге умрлих и осталу документацију којом се доказује чињеница смрти наведених лица.

Ви сте, тужиоче, предложили дана 03.10.2018. године, усвојили смо овај предлог. Сматрам да је потребно појашњење ове писане документације, разјашњење ове околности, када је наступила смрт код свих ових лица која су наведена у оптужници, имајући у виду податке у изводима достављене документације.

Само да вас обавестим, Служба за помоћ и подршку сведоцима и оштећенима доставила нам је службену белешку из које произилази да су добили информацију да сведок [REDACTED] није био у могућности да дође на сведочење видеолинком из Кантоналног суда Бихаћ на данашњем претресу, јер није успео да нађе превоз. Дакле, овај сведок је доступан, па ћемо истог сведока позвати за наредни претрес, као и сведоке [REDACTED], значи [REDACTED], [REDACTED] и имамо сведоке предложене од стране браниоца оптуженог Наранчић Здравка, адвоката Јасминке Кузовић, позваћемо за следећи претрес [REDACTED] и [REDACTED].

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Претрес се **ОДЛАЖЕ**, а наредни претрес се **ОДРЕЂУЈЕ** за:

09.04.2019. године у 10 часова, што је присутнима саопштено уместо позива.

На претрес позвати преко надлежног органа БиХ сведоке [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] и [REDACTED], чије се испитивање одређује путем видеолинка из Кантоналног суда у Бихаћу.

Довршено у 12 и 30 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА